

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

Nr 201 (1627) ROK VI

WARSZAWA — WTOREK 21 LIPCA 1953 R.

WYDANIE ABCD

CENA 20 gr

Oredzie prof. Joliot-Curie do uczestników Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów

(f) BUKARESZT (PAP). — Prasa bucharska opublikowała 19 bm. oredzie przewodniczącego Światowej Rady Pokoju prof. Joliot-Curie do uczestników IV Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów.

— Gdy będziecie dokonywali wymiany idei i doświadczeń — głosi oredzie — gdy wasze zespoły kulturalne i sportowe będą spotykały się we współzawodnictwie — dacie ludzkości więcej niż zwykłe nadzieje; dacie jej wielki przykład braterstwa i przyjaźni między narodami. Piękne miasto Bukareszt będzie dzięki wam w ciągu dwóch tygodni stolicą młodzieży, przyjacieli i pokoju.

Gdy powrócicie do domu, do swych narodów, w swe własne domostwa, brońcie tam również

pokoju, popularyzujcie przykład, któryście dali, wykazując tym samym, że narody stworzone są po to, aby żyć w dobrej zgodzie i przyjaźni, że za wszelkie konflikty międzynarodowe mogą być rozstrzygnięte w drodze rokowań.

Stając się lub pozostając krzewicielami tej szlachetnej idei — głosi dalej oredzie — będziecie uczestniczyć w największym ruchu naszych czasów, w zorganizowanym i jednolitym ruchu setek milionów obrońców pokoju na całym świecie. Przyczyniając się w ten sposób do zachowania pokoju, będziecie broniли swych praw i możliwości ich rozszerzenia. Walczycie o przyszłość, zapewnianie triumf życia.

Granit i marmur z Kielc dla Pałacu Kultury i Nowej Huty

Pomyślnie realizuje zobowiązania lipcowe załoga kieleckich Zakładów Kamienia Budowlanego, która postanowiła przyspieszyć dostawy elementów granitowych dla Pałacu Kultury i Nauki im. Stalina w Warszawie i marmurowych dla Kombinatu Nowa Huta. Dla Pałacu Kultury i Nauki zostaną dostarczone przed terminem dwa elementy granitowe, a dla Nowej Huty — 47 m kw. szlifowanych płyt marmurowych, 37

m kw. polewanych płyt marmurowych oraz 30 m kw. elementów wnętrza marmurowego. W realizacji zamówień dla Nowej Huty wyróżniają się Edward Gabrys i Józef Kubiec, przewodnicy pracy, odznaczeni srebrnymi Krzyżami Zasługi. Na część święta lipcowego wykonują oni po 300 procent dziennej normy, obydwoj realizują również hasło Wiktora Saja. (PAP)

Dzieci polskie z Francji i Belgii przybyły na wakacje do kraju

(f) Flagowym statkiem polskich „Batory” przybyło w dniu 19 bm. na wakacje do Polski około tysiąca dzieci wychodźców polskich z Francji i Belgii. Miłych gości serdecznie witają tysiączne rzesze mieszkańców Gajny.

Do dzieci przemówił przewodniczący Prezydium Woj. RN — Bolesław Cera. „Cieszymy się — mówił on — że przyjechaliscie do kraju na wycieczkę. Będziecie mieli możność zobaczyć nasze polkowice, socjalistyczne budownictwo, zobaczycie jak pięknie odbudowuje polski robotnik nasza

wspianą Ojczyznę. Poznacie Waszych rówieśników, którzy na Was niecierpliwie czekają. Połączymy się z nimi w miłą ojczyznę, radość spotkania, radość wspólnego odpoczynku”.

W czasie przemówienia padły gorące okrzyki na cześć przywódcy i nauczyciela narodu polskiego — Bolesława Bieruta, na cześć pokoju.

W godzinach popołudniowych młodzież udala się w dalszą drogę do uzdrowisk Dolnego Śląska, wczasowisk centralnej Polski i domów wypoczynkowych Wybrzeża. (PAP)

Olbrzymi szpital otrzymają mieszkańcy Nowej Huty

(f) Jeszcze w tym roku mieszkańcy Nowej Huty otrzymają obok szeregu różnych urządzeń socjalnych — pierwsze dwa pawilony wielkiego szpitala, którego całkowite ukończenie przewiduje się w roku 1955. W szpitalu tym obok podstawowych oddziałów, jak wewnętrznych, chorób zakaźnych, chirurgii, oddziału ginekologicznego i pediatrii znajdują pomieszczenia ambulatoria dentystrycznego, oddział kardiologiczny, pogotowie i szereg oddziałów pomocniczych.

W chwili obecnej załoga robotnicza zatrudniona przy budowie pierwszych dwóch pawilonów tego szpitala wkroczyła w ostatni etap prac wykonawczych. W szeregu są olbrzymie pawilony, których łączna kubatura wynosi 30 tysięcy metrów sześciu. trwają prace przy

wykładaniu ścian białymi płytkami kafelkowymi; układa się również posadzki terrakotowe oraz maluje futurynę i okna. Już w tych dniach przyjdą tu brygady szklarskie. W dniach poprzedzających święta 22 Lipca wzrosło się znacznie tempo robót, wzrosła poważnie wydajność prac. Robotnicy pracują pod hasłem „Ja nie wypuszczę braku”.

Podczas kiedy dwa pierwsze pawilony szpitala otrzymują „ostatnią politykę” przed oddaniem ich do użytku, kierownicy budowy przystępują do organizacji placu robót pod wykopy fundamentów następnego pawilonu. O wielkości tych pawilonów świadczy to, że jedynie tylko pod wielki dwukondygnacyjny fundament wielkiego pawilonu „C” trzeba wydobyć 4000 m sześciu ziemi. (PAP)

Więcej uwagi dla podorywek i siewu poplonów

Uchwała Prezydium Rządu o zadaniach tegorocznej kampanii zniwio-omlotowej podkreśla, że obok troski o starannie i sztylkie zebranie zboża z pola nie wolno zaniedbać i innych prac, które w poważnym stopniu decydują o plonach w roku przyszłym. Uchwała zalecała, że aby poprawić żyzność i strukturę gleby, stworzyć pomyślne warunki dla siewu jesiennego i przygotować dobre stanowiska pod zasiewy jare, trzeba natychmiast tuż po sprzęcie zbóż dokonywać podorywek ściernisk i siał poplonów.

Dotychczasowe wyniki w tej dziedzinie, mimo sprzyjających warunków atmosferycznych, są jednak daleko niedostateczne i to zarówno w indywidualnych gospodarstwach chłopskich, spółdzielniach produkcyjnych, jak i w niektórych okręgach PGR.

Jeśli chodzi o PGR-y, to obok okręgów Wrocław, Opole i Poznań, gdzie procent wykonania podorywek i siewu poplonów jest na ogół zadawalający, są okręgi, jak Gorzów, Lublin, Warszawa i Bydgoszcz, w któ-

rych obszar podoranych i zasianych poplonów nie stoi w żadnej proporcji do możliwości, do obszaru skoszonego zboża.

Jeśli chodzi o spółdzielnie produkcyjne i indywidualne gospodarstwa chłopskie, to niemal we wszystkich województwach obszar podoranych ściernisk i zasianych poplonów jest bardzo mały. Wynika to z tego, że służba rolna rad narodowych nie prowadzi dostatecznej pracy uświadamiającej wśród chłopów gospodarujących indywidualnie, a w ogólnym POM wśród spółdzielców o konieczności stosowania tych niemiernie ważnych zabiegów agrotechnicznych.

Wojewódzkie, powiatowe i gminne komisje zniwio-omlotowe powinny więc baczną uwagę zwrócić na przebieg podorywek i siewu poplonów na własnym terenie oraz bliżej zainteresować się pracą w tej dziedzinie służby rolnej rad narodowych i agronomów POM, oraz pracą niektórych ogniw PGR. (ek)

Z elektrowni Jaworzno II popłynęła energia elektryczna

Zakończenie I etapu budowy siłowni

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”)

Niedziela 19 lipca była wielkim świętem polskiej energetyki. W dniu tym budowniczy siłowni Jaworzno II zameldowali o zakończeniu budowy pierwszego etapu budowy tej największej w kraju elektrowni, jednego z czołowych obiektów planu 6-letniego.

Niedziela uroczystość była ukoronowaniem prac rozruchowych trwających od paru miesięcy. 19 marca br. rozpalono pierwszy kocioł. Kilkanaście dni później 4 kwietnia br. uruchomiono turbozespoły. Stopniowo rozpoczynano pracę następną jednostki. Wreszcie 12 lipca br. pracowały już dwa kotły i dwa turbogeneratory. Jeszcze komisyjnie ustalony odbiór — i załoga siłowni Jaworzno II mogła złożyć zwycięski meldunek: pierwszy etap budowy zakończony.

Czerwień i biel flag ubarwiła nowe mury. Na głównej bramie fabrycznej zawisł transparent, na którym czytamy: „Przyjaźń z ZSRR, pomoc ZSRR, przykład ZSRR — oło podstawowe źródło naszych zwycięstw”.

Tu w Jaworznie słowa te mają szczególnie głęboką wymowę. Oparta na radzieckiej dokumentacji, wyposażona w ra-

dzieckie urządzenia i budowana przy stałej pomocy radzieckich fachowców siłownia jest widomym znakiem braterskiej pomocy jakiej udziela nam na każdym kroku wielki Kraj Rad.

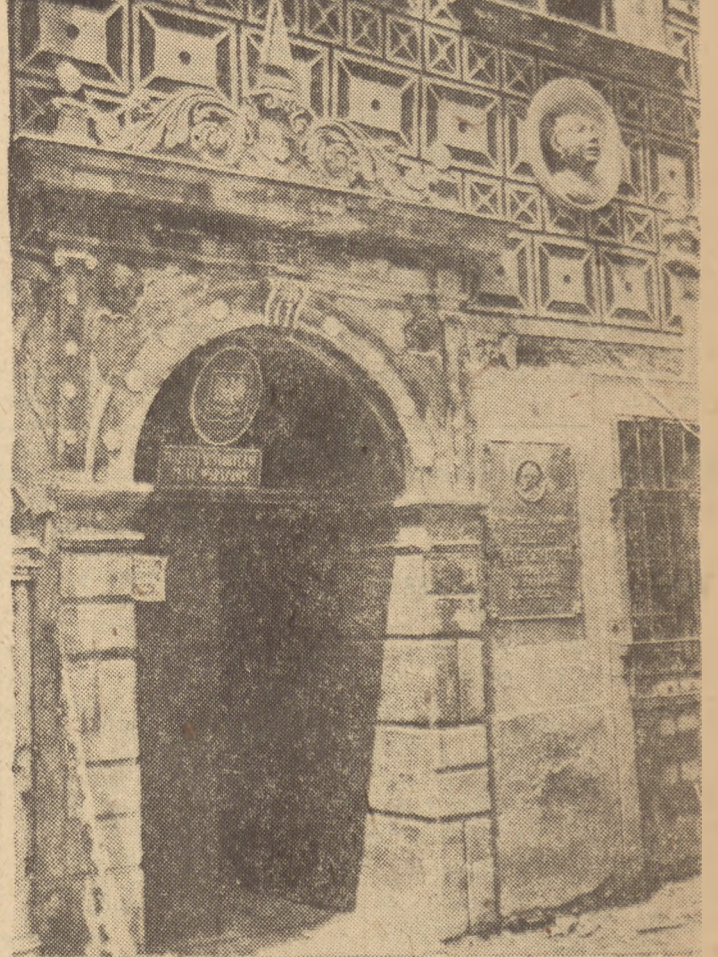
Tłumy ludzi zaległy obszerne plac przed głównym budynkiem siłowni. Robotnicy, technicy, inżynierowie, pracownicy administracji, rodziny budowniczych, delegacje z innych zakładów pracy, delegacja chłopów pracujących z pobliskich gromad i spółdzielni produkcyjnych, zarwie szeregi chłopów z SP.

Na trybunie honorową wchodził wiceprezes Rady Ministrów tow. Jaroszewicz, członek Rady Państwa i zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Matuszewski, przewodniczący CRZZ tow. Kłosiński, kierownik Wydziału Przemysłu Ciężkiego KC PZPR tow. Łapota, Minister Górnictwa tow. Nieszperek, wiceminister Budownictwa Przemysłowego tow. Pietrusiewicz, przedstawiciel handlowy ZSRR w Polsce tow. Kaziukow, konsul ZSRR w Krakowie tow. Nikitin oraz przedstawiciel Ministerstwa Elektryczności i Przemysłu Elektrotechnicznego ZSRR tow. inż. Archipow i tow. inż. Szemiot.

Ponadto przybyli: sekretarz KW PZPR w Krakowie, tow. Gabara, przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, tow. Dobieszak, liczni goście, przewodnicy pracy, kierownictwo elektrowni. Rozpoczyna się uroczystość. A gdy tu w łopocie flag słychać przez megafony słowa przemówień (przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów tow. Piotra Jaroszewicza podajemy na str. 3) — wewnątrz budynku trwa praca. Dyżurny inżynier ruchu tow. Marian Lizak czuwa nad potężnymi urządzeniami. Tow. Józef Cag starszy palcem stoi przy długim pulpicie kotłowni na którym jarzą się światła sygnalizacyjne. Starszy maszynista turbiny tow. Mieczysław Kowalczyk wpatruje się w tarczę dziesiątek przyrządów kontrolnych, które mówią mu wszystko o dwóch turbozespołach znajdujących się w ruchu.

Wiceprezes Rady Ministrów tow. Jaroszewicz udaje się do budynku głównej nastawni, gdzie odbiera krótki raport od dyżurnego inżyniera ruchu. Po czym na prośbę inż. Kolorotkiewicza przekreśla wiceznik. Na sieć wysokiego napięcia popłynęła energia elektryczna.

Dom „Pod Murzynkiem”

Brama domu „Pod Murzynkiem” w rynku Starego Miasta. Nad domem wisi dziś tablica pamiątkowa — tu bowiem w 1899 roku, po ucieczce z zesłania przemawiał na zebraniu robotniczym Feliks Dzierżyński. Wskazywał on klasie robotniczej drogę wspólną z proletariatem rosyjskim w walce o wyzwolenie społeczne i narodowe. Wskazywał tę drogę, która przywróciła nam do życia niepodległy kraj — i przetrwała do życia Stare Miasto. (Czyta reportaż na stronie 3) Foto CAP

Ze staromiejskiej budowy

Tysiące osób zwiedziły już Stary Trakt

WARSZAWA (obsł. w.) 19 bm. pracowała na Starym Mieście duża część załogi. Przeprowadzane były ostatnie prace wykończeniowe i porządkowe. Załoga przygotowała Trakt do wielkiej uroczystości, jaka odbędzie się w dniu dzisiejszym. Będzie to uroczysta akademія dla budowniczych Traktu Starego Miasta, w której udział weźmie 22 Lipca, połączenia z przekazaniem przez załogę gotowego już Traktu.

Do pracy stanęli również ochotniczo mieszkańcy Warszawy. Wyróżniła się szczególnie grupa strażaków z Komendy Głównej Straży Pożarnej, pod kierunkiem ppłr. Czernika. Grupa ta zgłosiła się do pracy już po raz drugi.

W niedzielę w południe ruszyły wskazówki zegara umieszczonego na budynku poczty, róg Zapiecka i Kółkątowej strony Rynku.

Po precyzyjnej stronie wskazuje czas zegar słoneczny. Do

kładniejsi obserwatorzy zauważyli, że między czasem wskazywanym przez oba zegary istnieje kilkunastominutowa różnica. Jest ona spowodowana tym, że obowiązujący u nas czas środkowo europejski jest o 24 minuty 7 sekund później niż od słonecznego.

Mimo, że 19 bm. — to niedziela, na Trakcie Starego Miasta otwarta już była większość sklepów. A więc sklep z odzieżą lekką, pasmanteria, sklep z kapeluszami, materiałami piśmiennymi, sklep spożywczy, cukiernia, księgarnia, kiosk „Ruch” i kiosk z napojami. Sklepy te, zaopatrzone w towar, odwiedzone były przez licznych kupujących.

W niedzielę zwiedziło Stare Miasto kilkadziesiąt tysięcy mieszkańców Warszawy. Ogłędali oni nie tylko pierwszą już wykonaną część Traktu, ale również postęp robót na II odcinku Traktu, który zostanie wykonany w 1954 roku. (kg)

4600 izb otrzymają górnicy Wałbrzyska w br.

W Wałbrzychu prowadzi się roboty remontowo-budowlane. W wyniku których w bieżącym roku ma być wyremontowanych 4600 izb mieszkalnych dla górników. W okresie minionych 3 lat planu 6-letniego wyremontowano w Wałbrzychu 701 budynków zawierających 14.400 izb mieszkalnych.

W pierwszym półroczu br. warunki mieszkaniowe górników wałbrzyskich uległy dalszej poprawie. W tym czasie wyremontowano starannie 106 budynków o 2130 izbach. W niezamieszkalnych poprzednio domach znajdują się obecnie komfortowe mieszkania, które przydzielono najbardziej potrzebującym.

Tak np. w dzielnicy Nowe Miasto otrzymał piękne trzy-pokojowe mieszkanie rebasec z kopalni im. Maurice Thoreza Edward Nowakowski, który wraz z ośmioosobową rodziną zajmował dotychczas niewielkie dwie izby. Z czasnego mieszkania przeprowadził się do nowo wyremontowanych 3 pokoi i kuchni rebasec kopalni „Mieszko” — Czesław Politowski. Odpowiednio duże, jasne mieszkanie przydzielono wydłobielcu z Francji górnika Maksymilianowi Wroblewskiemu. Trzy-pokojowe, starannie wyremontowane mieszkanie otrzymała też ośmioosobowa rodzina górnika z kopalni im. Thoreza — Stefana Kaczmarka itp. (PAP)

I plenarne posiedzenie Rady Spółdzielczości Produkcyjnej

(f) 19 bm. odbyło się w Warszawie I Plenarne Posiedzenie Rady Spółdzielczości Produkcyjnej, która na wniosek Krajowego Zjazdu Spółdzielczości Produkcyjnej, powołana została uchwałą Prezydium Rządu z dn. 30 maja br.

Do Rady, której pierwszy skład powołano na podstawie tej uchwały Prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut, wchodzi 56 osób. Są to wyróżniający się przewodniczący i członkowie aktywni spółdzielni produkcyjnych, przedstawiciele rad narodowych, Ministerstwa Rolnictwa, państwowych ośrodków maszynowych, rolniczych instytutów naukowo-badawczych oraz przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych.

Członkami Rady, na której przewodniczącym Prezydium Rządu powołał sekretarz KC PZPR — Edmund Pszczołkowski, są m. in.: zastępca przewodniczącego Rady Państwa — Stefan Ignar, wicemarszałek Sejmu PRL — Józef Ozga-Michałski i wicemin. Rolnictwa — Czesław Domagała. Najliczniej reprezentowanymi w Radzie przewodniczący spółdzielni produkcyjnych, a wśród nich tacy znani w całym kraju pionierzy spółdzielczości, jak Jan Sendeck z Spółdzielni w Wilkowie — pow. Środa Śląska, Helena Wiecezorek z Piotrowic w pow. Kościan, Władysław Najdek z Nieczajnej pow. Oborniki, Helena Czubaż z Szubina-Wsi, Franciszek Murawski z Kuliw w pow. Tczew, Stanisław Grabowski z Gnojewa w pow. Malbork, Eugeniusz Kwiatek z Grabowa w pow. Kutno, Władysław Grabowski z Wilańskiej w pow. Nysa, Kazimierz Rynkiewicz z Siecina w pow. Drawsko i Michał Rysiński z Milina w pow. Wrocław.

Spółrodzących członków spółdzielni w Radzie znajdują się — dojraki: Olga Dąbek ze Spółdzielni w Smolnicy — pow. Chojna, Waleria Witk z Burkatowa w pow. Świdnica i Helena Stachurska z Janowice w pow. Łowicz, Maria Czerny —

ohorowa spółdzielni w Libertowie — pow. Kraków i Stanisław Bartos — chlewnistrz z Masłowice w pow. Ślawn.

Czołowi aktywi państwowych ośrodków maszynowych reprezentowani w Radzie: Mieczysław Rogzański, brygadziez traktorowy z POM Niegosy w pow. Płock, Franciszek Sandach — dyr. POM Cedry Wielkie w pow. Gdańsk, Edward Przycki — dyr. POM Kowalewo w pow. Szubin, Feliks Milczarek — kier. wydz. politycznego POM Radymno w pow. Jarosław.

Na I Plenarnym Posiedzeniu, w którym udział wzięli minist. Rolnictwa Jan Dab-Kociol i minister PGR Hilary Chłochowski — Rada Spółdzielczości Produkcyjnej omówiła swą rolę i najważniejsze zadania na etapie osiągnięcia rozwoju ruchu spółdzielczego w naszym kraju oraz dokonała wyboru Prezydium Rady i komisji.

Przemówienie tow. E. Pszczołkowskiego. Zagajając posiedzenie przewodniczący Rady — Edmund Pszczołkowski przedstawił poważny dorobek ruchu spółdzielczości produkcyjnej, gospodarstwa i organizacje osiągnięcia naszych gospodarstw zaspokojenie „jak również istniejące jeszcze trudności i słabości, występujące w niektórych spółdzielniach. Podkreślając przeszło 2-krotnie w ubiegłym okresie rocznym wzrost ilościowej produkcji i podniosły jej jakości.

Warty produkcyjne na cześć 22 Lipca pełni już w Łodzi i woi. łódzkiej 120 tys. włókniarzy, odzieżowców, metalowców, robotników budowlanych i innych.

Ostatnie części pancernika „Gneisenau” przekazano hitom

Na uroczystej akademii z okazji święta 22 Lipca załoga Przedsiębiorstwa Demontażu Włókna w Gdyni zameldowała o pełnej realizacji zobowiązań podjętych dla uczczenia 9 rocznicy Wyzwolenia i 1 rocznicy uchwalenia Konstytucji PRL — zakończeniu cieżkiego etapu budowy pancernika „Gneisenau”. Zadanie swoje załoga wykonała na 100 dni przed terminem.

Przed akademią, na potężnym dźwigu pływającym, przycomowanym do Nabrzeża Śląskiego, zgromadziła się cała załoga Przedsiębiorstwa Demontażu Włókna i jej goście, którzy przybyli na uroczystość. Ostatni unoszący się na wo-

drogę gospodarki zespolonej.

Zadania Rady Spółdzielczości Produkcyjnej omówione zostały szczegółowo w referacie członka Rady — Józefa Sanockiego.

W dyskusji, jaka się następnie rozwinęła, mówcy podkreślali przede wszystkim, że powołanie Rady jest doniosłym wydarzeniem dla ruchu spółdzielczości produkcyjnej. Rada pomoże rozwiązać wiele problemów, nurtujących spółdzielnie, ułatwi im współpracę, przewyższając trudności wynikające z wielu wypadkach z biurokratyzmem, niedbalym stosunkiem różnorodnych placówek terenowych, instytucji, urzędów i organizacji gospodarczych do spółdzielni.

Wybór Prezydium i komisji Rady

W końcowej części posiedzenia Rada dokonała wyboru Prezydium i komisji. Do Prezydium wybrano jednogłośnie: na wiceprzewodniczących: Stefana Ignara — zastępcę przewodniczącego Rady Państwa i Czesława Domagała — wiceministra Rolnictwa, na sekretarza — Józefa Sanockiego — dotychczasowego sekretarza Zarz. Gł. ZSCh, oraz na członków — Józefa Ozgę-Michałskiego — wicemarszałka Sejmu, Mieczysława Jagielskiego — zastępcę kier. wydz. rolnego KC PZPR, Jana Sendeck — przewodniczącego produkcji w Wilkowie, Helene Wiecezorek — przewodniczącego produkcji w Piotrowicach, Bolesława Piekuckiego — sekr. Zarz. Gł. ZMP, Jerzego Tepichta — dyr. Instytutu Ekonomii Rolnej, Władysława Jagusztyna — dyr. Centr. Zarz. Bibliotek i Zofię Łaskowską — zastępcę dyr.

Do komisji samorządu spółdzielczości, komisji kulturalno-osiwowej i komisji do spraw rozwoju zespolonej hodowli. (PAP)

Włóknarze łódzcy przekraczają plany realizując zobowiązania lipcowe

(f) Potężna fala zobowiązań dla uczczenia 9 rocznicy Wyzwolenia i 1 rocznicy uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej objęła ponad 270 tys. robotników w zakładach przemysłowych Łodzi i woj. łódzkiego. Postanowienia załog dotyczące wzrostu wydajności pracy, poprawy jakości produkcji i przedterminowego wykonania planów są na ogół pomyślnie realizowane. I tak np. zakłady podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Bawełnianego i Północ, dzięki mobilizacji załog w Czynie Lipcowym, przewyższyły. Istniejące poprzednio trudności i pomyślnie realizują zadania produkcyjne. Świadczą o tym wyniki uzyskane przez te zakłady w I połowie bm. Przedziałnie

dzie segment demnicy pancernika o wadze 90 ton przecinają aparatami do cieża podwodnego członkowie brygady inżynierskiej Czerwińskiego. Powoli 45-tonowe segmenty przeciętej demnicy, pancernika zanurzają się w wodzie. Po rozpoczęciu demnicy, jej części wyciągane są przez dźwig pływający na Nabrzeżu Śląskim, gdzie po pocięciu ich na mniejsze części przez brygady przepracowcy załadowane zostają na wagony kolejowe. Na wagonach tych umieszczono napisy: „Ostatnie części pancernika „Gneisenau” ślemy na pokojową produkcję do hut”. (PAP)

Piękne przedszkole otrzymają dzieci w Zielonej Górze

(a) W Zielonej Górze przy Alei Morwowej, kosztem ponad 2.600 tys. złotych wybudowano nowoczesniejszy żłobek i przedszkole dla dzieci pracowników Lubuskiej Wytorni Win. Obecnie trwają prace przy wykończeniu wnętrza.

W jasnych, przestronnych, doskonale wyposażonych salach żłobka i przedszkola znajduje pomieszczenie 170 dzieci. Żłobek jak i przedszkole wyposażone są w centralne ogrzewanie, umywalnie, wanny kąpielowe i natryski w łazienkach. Ponadto urządzone będą sale zabaw i zajęć, sale sypialne, kuchnie, pralnia mechaniczna, doskonale wyposażone gabinety lekarskie oraz rozle-

gły taras do plażowania i w jednej z sal piaskownica na okres zimowy.

W otaczającym żłobek i przedszkole ogrodzie powstanie ogródek jordanowski z piaskownicami, szlaczami, basenem i innymi urządzeniami. (PAP)

DZIŚ W NUMERZE:
Oświadczenie ministra spraw zagranicznych ZSRR Molotowa w sprawie stosunków radziecko-tureckich
ROMAN JURYS: Trakt Starego Miasta w Warszawie w przybliżeniu
M. PODKOWICZ: O demokracji wewnątrzpartyjnej
M. PODKOWICZ: Bona chęć przed wyborami
A. WASTLAWSKI: Czerwona rzeka braterstwa (na polce z kszalikami)

Rozszerzenie wymiany handlowej między ZSRR i Danią

(f) KOPENHAGA (PAP). Dnia 17 bm. nastąpiło w Kopenhadze podpisanie protokołu w sprawie wymiany towarowej między ZSRR a Danią na okres od 1 lipca 1953 r. do 30 czerwca 1954 r. Protokół przewiduje znaczne rozszerzenie wzajemnych dostaw w porównaniu z latami ubiegłymi. Związek Radziecki dostarcza Danię pszenicy, makuchów, budylicy, nawozów sztucznych, surowki, żelaza i innych towarów, otrzymując w zamian masło, wędliny, sery, śledzie i inne towary. Prócz tego, Dania podjęła się budowy dla ZSRR statków o chłodni oraz remontu statków radzieckich. Protokół ze strony radzieckiej podpisał przedstawiciel handlowy ZSRR w Danii Stepanow, zaś ze strony duńskiej — przedstawiciel duńskiego ministerstwa spraw zagranicznych Aeggere.

Poważne zwiększenie eksportu francuskiego do ZSRR

Prasa angielska o układzie handlowym Francja — ZSRR (f) LONDYN (PAP). Komentarz podpisany ostatnio francusko - radziecki układ handlowy, „Financial Times” podkreśla, że układ ten przewiduje „znaczące zwiększenie wymiany handlowej między obu krajami”. „Manchester Guardian” oblicza, że dzięki układowi „eksport francuski do Związku Radzieckiego zwiększy się kilkakrotnie”. Paryski korespondent „Timesa” stwierdza: „Jest rzeczą znaną, że szereg towarów, które Francja kupuje w Rosji — przede wszystkim chrom, mangan i azbest — figuruje na listach towarów, których wywóz do krajów wschodnich zakazany jest na mocy amerykańskiej ustawy „Battelle”. Wypowiedź „Timesa” dowodzi, że uprawiana przez USA polityka dyskryminacji w dziedzinie handlu międzynarodowego w coraz większym stopniu uważana jest przez koła handlowe Europy zachodniej za niedorzeczną i niemożliwą do kontynuowania.

Prasa angielska ocenia układ francusko - radziecki jako nowy dowód, że Związek Radziecki gotów jest rozszerzać wzajemnie korzystną wymianę handlową ze wszystkimi krajami.

Władze radzieckie przekazują Austrii elektrownię wodną

(f) WIEN (PAP). Dnia 17 lipca w Wiedniu między Zarządem miasta radzieckiego w Austrii a ministerstwem transportu i znationalizowanych przedsiębiorstw podpisane zostało porozumienie w sprawie przekazania rządowi austriackiemu wszystkich aktywów budowanej obecnie elektrowni wodnej Ibbes-Persenbeig. Ze strony radzieckiej porozumienie podpisał szef Zarządu miasta radzieckiego w Austrii Kriwozielin, w imieniu rządu austriackiego — minister spraw wewnętrznych Helmer. Przy podpisywaniu porozumienia obecni byli: Wysoki Komisarz ZSRR w Austrii I. Hiczew, kanclerz Raab, minister spraw zagranicznych Gruber, podsekretarz stanu ministerstwa spraw zagranicznych — Kreisler oraz wiceprezident Związku radzieckiego w Austrii Kargl.

Pomoc ZSRR dla ofiar powodzi w Japonii

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Tokio, że rada przedstawicieli władz radzieckich w Tokio G. Pawliczew przekazał w dniu 18 bm. japońskiemu Czerwonemu Krzyżowi 3.600 tys. jen dla udzielenia pomocy ofiarom powodzi w północnej części wyspy Kjusiu.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Dowódcy Two naczelne Koreńskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym w Pheńgjanie 19 bm. podały, że w ciągu ubiegłego dnia wojska ludowe toczyły zaciekle walki z nieprzyjacielem na zachód od Jonczonu i na odcinku frontu między Sinsmokta a Tindleri.

W kilku zdaniach

TERROR WŁADZ BRITYJSKICH W KENII LONDYN. Przeszło 1.200 żołnierzy i policjantów wraz z oddziałami obrony cywilnej otoczyło w Nairobi (Kenia) dzielnicę murawiska. Przeważnie w której mieszka 18 tys. Murzynów. Wojsko i policja dokonały rewizji w każdym domu, poszukując broni. Aresztowano przeszło dwa tysiące Murzynów.

KATASTROFY SAMOLOTÓW W HOLLANDII PARYŻ. W ciągu ostatnich 9 tygodni uległo katastrofie na wodach Holandii 9 samolotów odrzutowych.

Połączone Plenum Komitetu Centralnego i Komitetu Bakiskiego Komunistycznej Partii Azerbejdżanu

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi: W tych dniach odbyło się połączone Plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Azerbejdżanu oraz Bakiskiego Miejskiego Komitetu Partii. Na Plenum obecny był również liczny aktyw azerbejdżańskiej organizacji partyjnej. Plenum przebiegało pod znakiem nierozerwalnej jedności i wartości komunistów Azerbejdżanu, pod znakiem ich najgłębszej wierności dla Komitetu Centralnego KPZR.

Sekretarz KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu Jakubowicz wygłosił referat o wynikach Plenum KC KPZR. Nad referatem wywijała się ożywiona dyskusja. Zarówno referent jak i mówcy zabierający głos w dyskusji podkreślali, że uchwała Plenum KC KPZR oraz zdementowanie zdradzieckiej działalności nikczemnego prowokatora i agenta międzynarodowego imperializmu Berli mają ogromne znaczenie dla partii i całego narodu radzieckiego.

W jednym z przemówień uchwala połączone Plenum KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu i Komitetu Bakiskiego Komunistycznej Partii Azerbejdżanu podkreśliło, że uważa za jedynie słuszną podjęcie w porę zdecydowane kroki Prezydium KC KPZR zmierzające do likwidowania zbrodniczej antypartyjnej i antypaństwowej działalności Berli oraz aprobuje Uchwałę Plenum KC

KPZR o wykluczeniu Berli z partii i oddaniu go pod sąd jako wroga partii i narodu radzieckiego. Plenum stwierdziło, że uchwała Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest dokumentem ogromnej wagi politycznej i ma wyjątkowe znaczenie dla partii i narodu radzieckiego w dziedzinie dalszego umocnienia jedności szeregów partyjnych i potęgi państwa radzieckiego. Obrady Plenum przebiegały pod znakiem szerokiej i smiałej krytyki i samokrytyki, w wyniku której ujawniono poważne niedociągnięcia w pracy partyjnych i radzieckich organów Azerbejdżanu. W praktyce pracy Komitetu Centralnego i Komitetu Bakiskiego Komunistycznej Partii Azerbejdżanu, w pracy ich egzekutyw i sekretarzy — stwierdza uchwała — naruszenia jest partylna zasada kierownictwa koleżeńskiego.

W ciągu długiego czasu wytworzył się wadliwy styl kierownictwa ze strony byłego pierwszego sekretarza KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu M. Bągirowa, który tolerował poważne naruszenia partyjnych zasad doboru kadr, zasępował partyjne metody kierownictwa brutalnym administrowaniem, deptał prawa członków Biura i członków KC, nie pozwalał na najmniejszą nawet krytykę swojej działal-

ności. Ignorował propozycje członków Biura KC, sam decydował o najważniejszych sprawach. Na posiedzeniach Biura i posiedzeniach plenarnych KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu decyzyje w niezwykle ważnych sprawach podejmowano częstokroć w pośpiechu, bez gruntownego przygotowania i wyczerpującej dyskusji. Na posiedzeniach Biura i sejmach plenarnych KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu stwarzano atmosferę sprzyjającą szerokiej krytyce i samokrytyce, zwłaszcza krytyce oddolnej. Wszystko to pominięto rolę Plenum i Biura KC jako organów koleżeńskiego kierownictwa partyjnej organizacji republiki.

Plenum usunęło M. Bągirowa z Biura KC Komunistycznej Partii Azerbejdżanu i zaproponowało usunięcie go ze stanowiska Przewodniczącego Rady Ministrów Azerbejdżańskiej SRR. W celu jak najszybszego usunięcia poważnych niedociągnięć w pracy partyjnej organizacji republiki i pomyślnego wykonania zadań wysuniętych w uchwałę Plenum KC KPZR, Plenum zażądało od Biura Komitetu Centralnego i egzekutywy Komitetu Bakiskiego Komitetów Obwodowych, Miejskich i Rejonowych Komunistycznej Partii Azerbejdżanu usunięcia poważnych anomalii w życiu partyjnym i radzieckim

Naród radziecki cześć pamięć płomiennego poety rewolucji

Uroczysta akademія w Moskwie z okazji 60 rocznicy urodzin Włodzimierza Majakowskiego

(f) MOSKWA (PAP). Z okazji 60 rocznicy urodzin największego poety epoki radzieckiej Włodzimierza Majakowskiego, odbyła się dnia 18 lipca w Sali Kolumnowej Związków Zawodowych w Moskwie uroczysta akademія z udziałem 2 tysięcy osób. Na akademię przybyli robotnicy, przedstawiciele inteligencji, młodzież szkolna oraz goście zagraniczni. Wśród obecnych byli ludzie, którzy przed 25 laty słuchali w tej samej sali Majakowskiego, recytującego swój wspaniały poemat „Dobrze”, poświęcony Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październicowej.

Uroczystość zagrał zastępca sekretarza generalnego Związku Pisarzy Radzieckich K. Siemonow. Uroczysta akademія w Sali Kolumnowej przekształciła się w potężną manifestację jednolitej, przyjaźni i braterstwa

literatury wszystkich narodów ZSRR. Z niezwykle głębokim zainteresowaniem wysłuchali zebrani przemówień gości zagranicznych, poety chińskiego Eui Siao, pisarza niemieckiego Bredla, pisarza włoskiego Germetto i pisarza bułgarskiego S. Karolewa. Pisarz niemiecki Bredel oświadczył, że Majakowski jest najbardziej ulubionym poetą demokratycznej młodzieży niemieckiej. Majakowski — pod-

kreślił on — porwał młodzież niemiecką swoimi płomiennymi wierszami, siłą swej satyry, którą biczuje wrogów ludkości. Ze wszystkich krafców ZSRR nadechdzą wiadomości o uroczystościach z okazji 60-lecia urodzin Majakowskiego. Podniosła uroczystość odbyła się m. in. w dn. 18 bm. w stolicy Gruzji. W bibliotekach otwarto wystawy obrazujące życie i twórczość Majakowskiego.

Gotowość udzielenia pomocy technicznej krajom zacołanym nowym dowodem dążenia ZSRR do współpracy międzynarodowej

Obrady Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ

(f) GENEWA (PAP). Dnia 18 bm. na przedpołudniowym posiedzeniu Rady Gospodarczo-Społecznej w toku ogólnej dyskusji nad sprawą rozwoju gospodarczego krajów zacołanych przemawiał przedstawiciel USA Baker, usiłując osłabić wrażenie, jakie wywarły przemówienia przedstawicieli ZSRR, Polski oraz delegatów szeregu krajów słabo rozwiniętych, którzy podkreślali, że tzw. pomoc amerykańska dla tych krajów wykorzystywana jest w interesie monopolu amerykańskiego. Delegat ZSRR Arnutian, w odpowiedzi na przemówienie przedstawiciela USA stwierdził, że jego praca przedstawienia sprawy tzw. pomocy amerykańskiej dla krajów słabo

rozwiętych w świetle niegodnym z rzeczywistością, jest nieprzyjętą. Należy wskazać — oświadczył Arnutian — na rozbieżność, jaka zachodzi między oświadczeniami przedstawicieli amerykańskich w organizacjach międzynarodowych, m. in. w Radzie Gospodarczo - Społecznej, a oświadczeniami senatorów, kongresmenów i innych działaczy USA, kierujących polityką zagraniczną Stanów Zjednoczonych. Ci ostatni stwierdzają otwarcie, że tzw. pomoc amerykańska dla innych państw jest wysykiem przez USA dla wywarania nacisku gospodarczego i politycznego na te kraje, w celu podporządkowania ich polityce amerykańskiej. „Sadzę — oświadczył Arnutian — że oświadczenie delegacji Związku Radzieckiego o gotowości ZSRR wzięcia udziału w udzielaniu pomocy technicznej za pośrednictwem ONZ krajom zacołanym, jest nowym niezbitym dowodem naszego dążenia do współpracy i do podjęcia praktycznych kroków w celu poparcia współpracy gospodarczej między narodami zgodnie z zasadami NZ”.

Korespondent donosi, że Jan Ju-czan, który przybył do San Francisco, był wygłoszonym przemówieniem do członków klubu „Commonwealth” dał wyraźne do zrozumienia, że „uważa wznowienie działań wojennych za rzecz samą przez się zrozumiałą”. „Zyśmy nadzieje — stwierdził on — że Narody Zjednoczone udziela nam poparcia w powietrzu i na morzu”.

Krwawe starcia w Indiach

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Delhi: Wydany przez policję zakaz organizowania wieców i demonstracji w Kalkucie wywołał gwałtowne oburzenie ludności. Dnia 17 bm. doszło do starć między policją a ludnością, która w kilku punktach wzniosła barykady. Ataki policji, która użyła broni palnej i bomb łzawiących zostały odparte. 50 osób zostało ciężko rannych. Policja w mieście Burapur zastrzeliła 7 robotników.

Zobroń manewry Departamentu Stanu wobec szachistów ZSRR Głos dziennika amerykańskiego (f) NOWY JORK (PAP). Dziennik „Chicago Sun and Times”, komentując dyskryminujące postępowanie Departamentu Stanu wobec radzieckiej drużyny szachowej, stwierdza, że dyplomatyczne manewry Departamentu Stanu USA, „które zakończyły się tymi, że szachiści rosyjscy nie wzięli udziału w międzynarodowym turnieju w Nowym Jorku, wydają się być dziecinne”. Podkreśla, że „oficjalna pozycja amerykańska, była zaiste śmiała”, dziennik „Pse: „W sprawie międzynarodowego turnieju szachowego Departament Stanu postąpił zgola idiotycznie”.

Oświadczenie min. spraw zagranicznych ZSRR Molotowa w sprawie stosunków radziecko - tureckich

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi: Dnia 30 maja minister spraw zagranicznych ZSRR Molotow złożył ambasadorowi Republiki Turcji p. Hozarowi oświadczenie następującej treści: „Rząd radziecki, zajmując się ostatnio sprawą stosunków ZSRR z państwami ościennymi, zwrócił m. in. uwagę również na stan stosunków radziecko-tureckich. Jak wiadomo, w związku z upływem terminu ważności układu radziecko - tureckiego z r. 1925, sprawa uregulowania stosunków radziecko - tureckich poruszana była przed kilkunastoma laty przed kilkunastoma laty w oficjalnych rozmowach przedstawicieli obu państw. W rozmowach tych figurowały niektóre roszczenia terytorialne Ormiańskiej SRR i Gruzińskiej SRR wobec Turcji, jak również wysuwane przez rząd radziecki uwagi dotyczące usunięcia możliwości zagrożenia bezpieczeństwa ZSRR od strony cieśniny czarnomorskiej. Kola rządowe i społeczne Turcji przyjęły to boleśnie, co w pewnej mierze nie mogło nie

wpłynąć na stosunki radziecko-tureckie. W imię utrzymania dobrosąsiedzkich stosunków oraz umocnienia pokoju i bezpieczeństwa państwa radzieckiego, rząd radziecki, uznając za możliwe zrezygnować ze swych roszczeń terytorialnych wobec Turcji. Co się tyczy spraw cieśniny, to rząd radziecki zrewidował swój poprzedni pogląd w tej kwestii i uważa za możliwe zapewnienie bezpieczeństwa ZSRR od strony cieśniny na warunkach, które będą w jednakowym stopniu możliwe do przyjęcia zarówno dla ZSRR jak i Turcji. Tak więc, rząd radziecki oświadcza, iż Związek Radziecki nie ma żadnych roszczeń terytorialnych wobec Turcji”. „Rząd Republiki Tureckiej z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości oświadczenie rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, iż ZSRR nie ma żadnych roszczeń terytorialnych wobec Turcji. Rząd Republiki Tureckiej oświadcza, że troska o utrzymanie dobrosąsiedzkich stosunków oraz o umocnienie pokoju i bezpieczeństwa, o czym wzmiankuje powyższe oświadczenie rządu radzieckiego, zgodna jest całkowicie z tą troską, którą zawsze wykazywała i wykazywać będzie Turcja.

Rząd Republiki uważa za konieczne podkreślić w związku z tym, że sprawę cieśniny czarnomorskiej, jak to zresztą jest wiadome rządowi radzieckiemu, regulują postanowienia Koagencji w Montreux”. „Rząd Republiki Tureckiej zapoznał się z tekstem oświadczenia odczytanego i przekazanego 30 maja 1953 r. przez Je-
Ekscelencję p. Molotowa,

Pismo Wysokiego Komisarza ZSRR w Niemczech Siemonowa do Wysokiego Komisarza USA - Conanta

(f) BERLIN (PAP). Dnia 18 bm. Wysoki Komisarz ZSRR w Niemczech, ambasador Siemonow wysłał do Wysokiego Komisarza USA w Niemczech Conanta pismo następującej treści: „Zwracam Pańską uwagę na fakt, że w ciągu ostatnich dwóch tygodni nad lotniskami radzieckimi, stacjonującymi w wspólnych lotniskach, jak i dla transportowych samolotów amerykańskich, angielskich i francuskich, odbywających loty między Berlinem i Niemcami zachodnimi. Zwracam również Pańską uwagę na fakt, że wspomniane samoloty amerykańskie zrzuciły nad lotniskami radzieckimi ładunki, zawierające wrogi insynuacje pod adresem radzie-

ckich sił zbrojnych, czego — rzecz jasna — radzieckie władze wojskowe nie mogą tolerować. W związku z powyższym domagam się, aby podjął Pan niezwłocznie kroki, które by uniemożliwiły naruszenie przez samoloty amerykańskie warunków bezpieczeństwa lotów nad lotniskami radzieckimi oraz położyły kres zrzucaniu z samolotów ładunków.

Proszę o powiadomienie mnie o krokach, podjętych przez Pana w związku z niniejszym piśmie.

Obrady francuskiego Zgromadzenia Narodowego

(f) PARYŻ (PAP). W dniu 17 lipca odbyły się w Zgromadzeniu Narodowym trzy posiedzenia, na których omawiano rządowy projekt „reformy” konstytucyjnej. W kuluarach parlamentarnych panuje przekonanie, że rząd Lanuela będzie użyskał zatwierdzenie projektu reformy w pierwszym czytaniu tj. przed wakacjami parlamentarnymi, które rozpoczynają się 24 lipca i będą trwały do 2 października. Główny zamiar rządu został zrealizowany, Rada Republiki będzie musiała przystąpić do rozpatrzenia projektu reformy konstytucyjnej natychmiast po rozpoczęciu sesji jesiennej.

W dyskusji nad projektem przemawiali m. in. deputowani komunistyczni Roger Ballanger i Andre Piarred. Potępił oni podejmowane przez reakcję próby wprowadzenia w życie antydemokratycznej reformy konstytucyjnej i podkreślili, że Francja potrzebuje nie zmiany konstytucyjnej, lecz zmiany polityki rządu. Deputowany Piarred zgłosił wniosek formalny o odroczenie debaty do chwili, aż nastąpi zmiana art. 90 konstytucyjnej zgodnie z propozycją, złożoną przez Jacques Duclos w grudniu 1952 r. Propozycja Duclos przewiduje, iż żadne zmiany nie mogą być wprowadzone do konstytucyj bez zatwierdzenia ich w drodze referendum. Projekt rezolucji Piarreda został odrzucony większością głosów partii reakcyjnych. Projekt reformy konstytucyjnej był rozpatrywany kolejno według artykułów. Zgromadzenie Narodowe odrzuciło artykuł, upoważniający rząd do ogłaszania w drodze dekretu stanu wyjątkowego „w wypadku wojny lub poważnych zamieszek”. Zgromadzenie Narodowe zatwierdziło 505 głosami przeciwko 101 artykuł, przewidujący przywrócenie przedwojennej praktyki ogłaszania ferii parlamentarnych na mocy dekretu szefa rządu.

Przemówienie premiera Grotewohla na konferencji Związku Prasy Niemieckiej

(f) BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi, że 18 bm. odbyła się w Berlinie IV konferencja przedstawicieli prasy, na której omówiono zadania Związku Prasy Niemieckiej w walce o zjednoczenie i pokój oraz przedyskutowano nowy statut związku. Uczestnicy konferencji serdecznie powitali premiera Otto Grotewohla, który omówił rolę i usterek w dotychczasowej działalności prasy i postawił przed nią nowe zadania. Premier Grotewohl wezwał dziennikarzy, pracowników prasy i radia do aktywnego udziału w realizacji polityki rządu NRD przez szczerą, uczciwą i rzetelną omawianie żywoitych spraw narodu niemieckiego.

Istnieją wszelkie przesłanki ku temu — oświadczył premier Grotewohl w zakończeniu —

aby nasza walka o jedność i pokój zakończyła się pomyslnie.

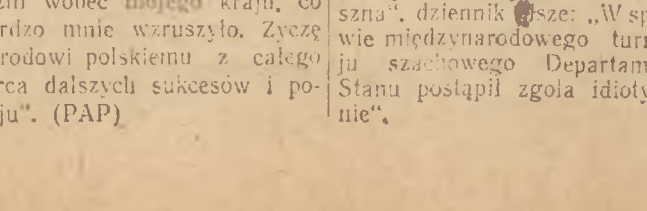
(f) BERLIN (PAP). — Jak donosi „Neues Deutschland”, wicepremier NRD Walter Ulbricht przemawiał 16 lipca na zebraniu robotników koksowni m. Matysa Rakosi w Lauchhammer. Wicepremier Ulbricht

zdemaskował faszystowski charakter prowokacji z 17 czerwca i wyświadł kurs polityczny rządu NRD.

Podsumowując wnioski zebrania, wicepremier Ulbricht wezwał robotników do wspólnego usunięcia wszelkich trudności aby z jeszcze większą siłą można było rozwinąć walkę o zjednoczenie Niemiec.

Worek bez dna

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Przemówienie premiera Grotewohla na konferencji Związku Prasy Niemieckiej

(f) BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi, że 18 bm. odbyła się w Berlinie IV konferencja przedstawicieli prasy, na której omówiono zadania Związku Prasy Niemieckiej w walce o zjednoczenie i pokój oraz przedyskutowano nowy statut związku. Uczestnicy konferencji serdecznie powitali premiera Otto Grotewohla, który omówił rolę i usterek w dotychczasowej działalności prasy i postawił przed nią nowe zadania. Premier Grotewohl wezwał dziennikarzy, pracowników prasy i radia do aktywnego udziału w realizacji polityki rządu NRD przez szczerą, uczciwą i rzetelną omawianie żywoitych spraw narodu niemieckiego.

Istnieją wszelkie przesłanki ku temu — oświadczył premier Grotewohl w zakończeniu —

aby nasza walka o jedność i pokój zakończyła się pomyslnie.

(f) BERLIN (PAP). — Jak donosi „Neues Deutschland”, wicepremier NRD Walter Ulbricht przemawiał 16 lipca na zebraniu robotników koksowni m. Matysa Rakosi w Lauchhammer. Wicepremier Ulbricht

zdemaskował faszystowski charakter prowokacji z 17 czerwca i wyświadł kurs polityczny rządu NRD.

Podsumowując wnioski zebrania, wicepremier Ulbricht wezwał robotników do wspólnego usunięcia wszelkich trudności aby z jeszcze większą siłą można było rozwinąć walkę o zjednoczenie Niemiec.

Worek bez dna

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Bidault w rozmowie z Dullesem domagał się zwiększenia pomocy na wojnę w Wietnamie.

Energia elektryczna Jaworzna II równa będzie mocy 20 tysięcy traktorów

Przemówienie tow. P. Jaroszewicza podczas uroczystości uruchomienia pierwszego etapu budowy elektrowni Jaworzno II

Dnia 19 bm. podczas uroczystości uruchomienia I etapu budowy elektrowni ciepłej - Jaworzno II wiceprezes Rady Ministrów - Piotr Jaroszewicz...

Elektrownia będzie zasilana energią elektryczną 85 takich miast jak Kraków. Wyprodukowana energia elektryczna równa jest mocy 20 tysięcy traktorów i zastąpić może fizyczną pracę ciągnikową 3 milionów ludzi.

Zakres robót wykonanych przez budowniczych I etapu elektrowni jest imponujący. Wykonano 300.000 m sześć. wykopu, betonu 48.000 m sześć, wykonano budynki o kubaturze 230.000 m sześć, zmontowano 1.320 ton konstrukcji stalowych...

Tylko dzięki zwycięstwom władzy ludowej i pomocy Związku Radzieckiego mogliśmy zbudować taki obiekt jak elektrownia Jaworzno II.

Związek Radziecki dostarczył nam wspaniałych nowoczesnych maszyn, urządzeń i dokumentacji w ramach dostaw kredytowych. Potężne Zakłady Łeningradzkiej Fabryki Maszyn im. Stalina wykonują nowoczesne maszyny i urzą-

Wręczenie milionowej legitymacji TPPR w województwie stałogrodzkim

(f) W gromadzie Mokresz, pow. Częstochowa, odbyła się w dniu 19 bm. uroczystość wręczenia milionowej legitymacji Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w woj. stałogrodzkim.

Wręczenie legitymacji odbyło się w sali kulturalnej gromady Mokresz. W uroczystości wzięli udział wiceprzewodniczący Zarządu Głównego TPPR Stefan Matuszewski...

Prapremiera sztuki „Rzeczpospolita zapłaci“

(f) W związku z trwającymi obecnie uroczystościami Roku Odrodzenia, odbyła się w dniu 19 bm. w Państw. Teatrze Narodowym im. Wojska Polskiego w Warszawie, prapremiera sztuki „Rzeczpospolita zapłaci“.

Przedstawienie przybyli: członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu. Obecni byli także przedstawiciele przedstawicielstwa naukowego, kulturalnego i artystycznego stolicy.

Spółdzielcy Opulczyzny odstawią zboże państwu

OPOLE (kor. w.). - 30 spółdzielni produkcyjnych woj. opolskiego odstawiło dotychczas przeszło 200 ton ziarna na poczet obowiązkowych dostaw.

Najlepiej wywiązują się z dostaw spółdzielnie produkcyjne pow. grodzkiego, które odstawiły do dnia 15 bm. przeszło 150 ton zboża. Największe ilości zboża w tym powiecie zostały dostarczone na punkty skupu przez spółdzielców z Sielnicy i Kolinicy...

W dniu 15 bm. pierwszy w powiecie strzeleckim odstawił swe zboże w ilości 16,5 tony żyta spółdzielcy z gromady Suchodanin.

W 8 wozach udekorowanych zielenią odwieźli wprost do wagonów kolejowych 15 ton jeżdźniaki ożmiego członkowie spółdzielni produkcyjnej „Prudniczanin“ w Łące Prudnickiej.

Nowa linia tramwajowa w Bydgoszczy jest jednym z przejawów troski władzy ludowej o sprawy bytowe ludzi pracy.

Trakt Starej Warszawy wiedzcie w przyszłość

Z Placu Zamkowego droga prowadzi w ulicę Piwną. I tu rozpoczyna się świat z hałmami. Odżyły wieki i wyląją cię - twórcę dnia dzisiejszego i jutrzejszego.

A z Piwnej skręca się w prawo. I tu nie dochożąc Rynku, na Zapiecku wita cię zegar słoneczny.

Wskazywał właśnie godzinę piątą, gdy 25 czerwca 1568 roku rodną nas z Zakroczymla Erazm wbił pierwszy pał w dno Wisły.

Erazm z Zakroczymla był warszawskim dzieckiem Odrodzenia. Stare Miasto - to skróci historię narodu i tędy szły wszystkie drogi naszych dzieł. Szło też Odrodzenie toczące bitwę z ciemnotą o zwycięstwo myśli i rozum nad inkwizytorskim terrorem papieża.

„Dochodzę do Arsenalu, na rogu ulicy Bielarskiej i Długiej wdziałem już zabitego generała Trebińskiego (straconego za wrogą postawę wobec powstania - przypisek R. J.).

Wystrojenie nie było też widać w trzy tygodnie później - 25 grudnia 1830 roku, kiedy to Warszawa była widownią niezwykłej manifestacji - mianowicie uroczystego pogrzebu symbolicznego urządownego pięciu braterskich przywódców dekabrystów.

Tu, pod murami Starego Miasta w 1656 roku odniesione zostało zwycięstwo nad Szwedami okupującymi stolicę od sierpnia 1655 roku.

Słuch, która zmieniła „niezwykłego“ Gustawa Augusta do kapitulacji i do oddania miasta było - przede wszystkim powstanie oddziału chłopięcego i ludu Warszawy, który zachował Szwedów od tyłu.

I wśród jej wyzoliceli był lud. Ten, którego potomkowie później, po wiekach odbudowali piękno starego grodu.

Zegar słoneczny odmierzał młeczko, dni, lata, wieki.

Rzeczpospolita szlachcka chyliła się ku upadkowi. Zamkowe rody mieszczańskie - Fukirowie, Baryczkowie, Głuchowie, Kazubowie...

Gdy noc listopadowej 1830 roku Warszawa porwała za broń do walki o niepodległość, właśnie Stare Miasto dało podchorążym pomoc i poparcie.

W pałacach Krakowskiego Przedmieścia i Nowego Świata gaszono spieszenie światła i zapierano mocno bramy przed powstaniem. A Stare Miasto wyległo na ulicę, zdobywało Arsenał.

Wychylny działacz Towarzystwa Patriotycznego Jan Napomucen Janowski, tak pisze o pierwszych godzinach powstania.

„Dochodzę do Arsenalu, na rogu ulicy Bielarskiej i Długiej wdziałem już zabitego generała Trebińskiego (straconego za wrogą postawę wobec powstania - przypisek R. J.).

...ludzkosc w samej Ameryce w dziwnych, wyrzajajac się najladownie, przedstawia się kształtów. W zesłonym roku amerykański „szeryf“ (urzędnik sądowy i policyjny) wczekał tłum „obywateli“...

Traktem tym iść będą w 1953 roku szeregi młodzieży polskiej przejmującej najlepsze tradycje Towarzystwa Patriotycznego.

Stare rody patrycjuszowskie wynosiły się na Marszałkowską, wiązały z Schieblerami, z baronami węgla i stali.

Gdy noc listopadowej 1830 roku Warszawa porwała za broń do walki o niepodległość, właśnie Stare Miasto dało podchorążym pomoc i poparcie.

„Dochodzę do Arsenalu, na rogu ulicy Bielarskiej i Długiej wdziałem już zabitego generała Trebińskiego (straconego za wrogą postawę wobec powstania - przypisek R. J.).

Wystrojenie nie było też widać w trzy tygodnie później - 25 grudnia 1830 roku, kiedy to Warszawa była widownią niezwykłej manifestacji - mianowicie uroczystego pogrzebu symbolicznego urządownego pięciu braterskich przywódców dekabrystów.

Tu, pod murami Starego Miasta w 1656 roku odniesione zostało zwycięstwo nad Szwedami okupującymi stolicę od sierpnia 1655 roku.

...ludzkosc w samej Ameryce w dziwnych, wyrzajajac się najladownie, przedstawia się kształtów. W zesłonym roku amerykański „szeryf“ (urzędnik sądowy i policyjny) wczekał tłum „obywateli“...

Traktem tym iść będą w 1953 roku szeregi młodzieży polskiej przejmującej najlepsze tradycje Towarzystwa Patriotycznego.

Stare rody patrycjuszowskie wynosiły się na Marszałkowską, wiązały z Schieblerami, z baronami węgla i stali.

Gdy noc listopadowej 1830 roku Warszawa porwała za broń do walki o niepodległość, właśnie Stare Miasto dało podchorążym pomoc i poparcie.

„Dochodzę do Arsenalu, na rogu ulicy Bielarskiej i Długiej wdziałem już zabitego generała Trebińskiego (straconego za wrogą postawę wobec powstania - przypisek R. J.).

Wystrojenie nie było też widać w trzy tygodnie później - 25 grudnia 1830 roku, kiedy to Warszawa była widownią niezwykłej manifestacji - mianowicie uroczystego pogrzebu symbolicznego urządownego pięciu braterskich przywódców dekabrystów.

Dziś otwarcie nowej linii tramwajowej w Bydgoszczy

(KORRESPONDENCA WLASNA „TRYBUNA LUDU“)

W dniu 21 lipca nastąpi w Bydgoszczy uroczyste otwarcie i oddanie do użytku nowej linii tramwajowej „Brda“ - jednej z największych inwestycji budownictwa komunalnego w planie 6-letnim.

Nowa linia „Brda“ biegnąca wzdłuż rzeki Brdy - potoczy się śródmieściem najdalsze wschodnie dzielnice Bydgoszczy, nowe osiedla robotnicze i stale rozbudowujące się zakłady przemysłowe przyspieszają dojazd do miejsca pracy, powiększą odległość dzielnic z kulturalnymi ośrodkami w Śródmieściu...

Budowę nowej linii tramwajowej, której długość wraz z odgałęzieniami wynosi 14 km ukończono w rekordowym czasie 9 miesięcy. Jest to zasługa brygad torowców, sieciowców...

montażystów, którzy przybyli do Bydgoszczy z przedsiębiorstw komunikacyjnych Warszawy, Łodzi, Krakowa, Staliny, Moskwy, Wąbrzeźnia, Jeleniej Góry, Szczecina, Wrocławia, Poznania, Gdańska i Gdyni...

O rozmiarach budowy niech świadczy kilka cyfr: do budowy „Brdy“ użyto ponad 52 tys. m³ szyn najcięższego typu...

24.000 podkładów kolejowych, 230.000 wkrętów, 21 ton przewodu jezdniowego, 621 słupów trakcyjnych, 20.000 ton tuteznych i 15.000 ton żwiru...

Nowa linia tramwajowa w Bydgoszczy jest jednym z przejawów troski władzy ludowej o sprawy bytowe ludzi pracy.

O demokracji wewnątrzpartyjnej

Podstawową zasadą organizacyjną naszej partii, kierowniczej siły klasy robotniczej i całego narodu - jest leninowsko-stalinowska zasada centralizmu demokratycznego.

Centralizm demokratyczny oznacza powiązanie wszystkich ogniw partyjnych w jednolitą całość organizacyjną, kierowaną przez Komitet Centralny. Oznacza on zelaną dyscyplinę wewnątrzpartyjną, podporządkowanie się mniejszości decyzyjnej większości, niższych instancji - decyzjom wyższych instancji. Centralizm demokratyczny oznacza szeroką demokrację wewnątrzpartyjną, udział mas partyjnych w wypracowaniu i realizacji uchwał i wytycznych pracy partyjnej, wybór i kontrolę kierowniczych instancji przez masę partyjną.

Rozwój naszego pokojowego socjalistycznego budownictwa, który odbywa się w ostrej walce klasowej z niedobitkami reakcyjnych sił, z dywersantami i agenturami imperialistycznymi, wymaga stalego podnoszenia zdolności bojowych szeregów partyjnych, umacniania ich wiary z masami, podnoszenia inicjatywy i rewolucyjnej czynności mas, stalego doskonalenia metod partyjnego kierownictwa wszystkimi dziedzinami naszego życia.

tyjne składają na nich sprawowanie, jeśli dokonuje się po ten wyborów do nowych władz - zasadom demokracji wewnątrzpartyjnej stało się zadaniem - nie wątpliwie bardzo ważnym elementem demokracji wewnątrzpartyjnej, lecz nie wyzerpuje całego zagadnienia.

Demokracja wewnątrzpartyjna obowiązuje nie tylko od wyborów do wyborów. Demokracja przebiega musi być treścią codziennej pracy partyjnej. Naruszenie zasad demokracji wewnątrzpartyjnej prowadzi do osłabienia organizacji partyjnych, do obniżenia ich aktywności.

Lamaniem demokracji wewnątrzpartyjnej jest odstępstwo od zasady kolegalności w pracy instancji partyjnej, łamanie demokracji wewnątrzpartyjnej jest uchylanie się od krytyki i samokrytyki, łamanie demokracji wewnątrzpartyjnej są wszelkie przejawy komenderowania, hamowania inicjatywy i aktywności mas partyjnych.

Są jeszcze w naszej partii tacy działacze, którzy pozwalają sobie na ignorowanie, odstawianie na bok wybranej przez masę partyjną instancji.

Ważnym np. komitetem dzielnicowym Praga-Sródmieście w Warszawie. Od stycznia jeden raz tylko zwołano plenarne posiedzenie KD. Posiedzenie to trzeba było zwoływać dwukrotnie, nie zwołano bowiem razem z przewidzianymi wszystkimi członkami KD na czas. Nie wskazywało to, jak niewielką wagę przywiązywała egzekutywa do plenarnego posiedzenia kierowniczej instancji? A przecież właśnie plenum powołane jest do tego, by kontrolować i oce-

interesowań jest wąski, że nie rozwija się w sposób, który do nas przynosi. Dość powiedzieć, że problem pracy wśród kolejarzy - a stanowią oni 1/3 stanu dzielnicowej organizacji - egzekutywa nie zajmowała się prawie wcale.

Zespołowość partyjnego kierownictwa jest źródłem jego siły. Nie ma takiej jednostki, której mądrość, której doświadczenie mogłoby zastąpić mądrość i doświadczenie kolektywu. Masę członkowskie wybierają najlepszych spośród swego grona po to, żeby, utrzymując ścisły związek z dolnymi ogniwami partyjnymi, mogli oni orientować się w najważniejszych zagadnieniach pracy, wspólnie je omawiać i wspólnie podejmować najsłuszniejsze decyzje.

Dotyczy to zarówno plenarnych zebrań komitetów partyjnych jak i posiedzeń egzekutywy. I towarzyszym, których partia wysunęła na kierownicze stanowiska nie wolno ani chwilę zapominać, że funkcja, którą pełnią nie ma nic wspólnego z dyktando, że partia tępi z całą ostrością, bezwzględnością wszelkie dyktatorskie zapędy takich „działaczy“, u których zrodziło się mniemanie, że zajmowane stanowisko upoważnia ich do narzucania swej woli instancji, na której czefe stoją.

Były sekretarz organizacji partyjnej zakładów im. Próżnika w Łodzi, Kmiecik, w swoisty sposób „regulowała“ dyskusję na posiedzeniach egzekutywy. Z góry ustalała kto i w jakiej sprawie ma występować. Niepoważniom przez siebie nie udzielała głosu, tym którzy odmawiali zabraniać głosu na jej żądanie - groziła wykluczeniem z partii. Za dyktatorstwo, za łamanie zasad demokracji wewnątrzpartyjnej, Kmiecik została z partii usunięta. Niepokojący jednak jest fakt, że

przez dłuższy okres czasu KD Górna Lewa nie reagowała na dochodzące do niej sygnały o dyktatorskich zapędach Kmiecika. Niezbędnym warunkiem demokracji wewnątrzpartyjnej jest atmosfera sprzyjająca rozwojowi krytyki i samokrytyki. Nie można myśleć o aktywizacji członków partii, o swobodnym omawianiu wszelkich zagadnień, o skutecznej walce z brakami tam, gdzie instancja partyjna z niechęcią odnosi się do krytyki. Wszelkie przejawy dławienia krytyki godzą w zasady demokracji wewnątrzpartyjnej i powinny być jak najenergiczniej zwalczane.

Demokracja wewnątrzpartyjna to „zapewnia wszystkim członkom prawo swobodnego i rzeczowego omawiania polityki partii na zebraniach partyjnych“ (Statut PZPR). Członkom partii przysługują prawa do decydowania we wszystkich istotnych zagadnieniach pracy partyjnej swego terenu, do sprawowania rzeczowej, a nie formalnej kontroli wybrańców przez siebie władz.

Jasne jest - że demokracja wewnątrzpartyjna nie może być nadużywana do celów sprzecznych z interesami partii i klasy robotniczej, w szczególności nie może być nadużywana dla jakiegokolwiek działacza frakcyjnego.

Do zadań instancji partyjnej należy nauczyć organizację partyjną w pełni wykorzystywać ich prawa - taka jest bowiem droga wzrostu kadry partyjnych, wchowywania członków partii na samodzielnych działaczy politycznych, dobrze rozumiejących politykę partii i umiejących ją wyjaśnić i popularyzować wśród mas. Każde posunięcie naszej partii i rządu, zdolnych organizować i mobilizować masę bezpartyjną.

Niekiedy towarzysze z koryntów partyjnych mówią: „Słabiej jest życie naszej organizacji partyjnej. Mamy wąską grupę aktywów. Na zebraniach tylko kilku towarzyszy - zawsze tych samych - zabiera głos. Jesteśmy bezradni“.

Są tacy sekretarze, którzy szukając drogi zaktywizowania większej ilości członków partii uciekają się do błędnych posunięć - „upływają“ przed zebraniem kilku towarzyszy, którzy zabierają głos w dyskusji, podsuwają im często temat wypowiedzi. Rzecz jasna, że osiągnięty w ten sposób aktywność zdną. Trzeba na zebraniach naswieżać żywo interesujące członków partii problemy polityki wewnętrznej i międzynarodowej, stawiać pod rozważenie członków partii wszystkie węzłowe zagadnienia z życia organizacji partyjnej i środowiska wśród którego ona działa, trzeba przy tym stworzyć na zebraniu taki nastrój, aby każdy członek partii śmiało, w sposób nieskrępowany wypowiadał swoje zdanie, nie bał się krytykować, by wysłuchał swoje uwagi i propozycje. Jeśli w dyskusji członek partii wypowiada nieśmiały opinię - to zebranie powinno towarzyszywo spokojnie, po przyjacielsku wyjaśnić na czym polega błędność jego stanowiska.

Gdy tym warunkom staje się zadaniem - wówczas dyskusja jest żywa, bojowa, twórcza. Wtedy zaś organizacje partyjne, gdzie zagadnienia stawia się wąsko, gdzie zebrania są z góry wyreżyszerowane, gdzie tematyka swą przypominająca rady narady wyborcze, gdzie gąsi się krytykę lub gdzie na każdym zebraniu omawia się wciąż te same niży nie zaktualizowane błędnosci - zebrania nie mogą być ożywione.

Zawężenie skali problemów, których rozwiązaniem powinny zajmować się organizacje partyjne - wynika przede wszystkim z niedostatecznego kontaktu kierownictwa partyjnego z

masą członkowską i bezpartyjnymi. Nie można się np. dziwić ubóstwu życia wewnątrzpartyjnego w zakładach im. Waltera w Radomiu skoro kierownicy aktyw partyjny unikał tam zetknięcia się z załogą przy warsztacie.

Oderwanie się instancji partyjnej od dolowych ogniw partyjnych, nieznajomość zagadnień nurtujących teren rodzi niebezpieczeństwo niedostrzeżenia lub nawet sprzyjania faktom łamania demokracji wewnątrzpartyjnej.

Do Komitetu Powiatowego w Starogardzie wpłynął wniosek Komitetu Gminnego w Zblewie o wykluczenie z partii nauczyciela, członka gromadzkiej organizacji Matego Bukowca. KP nie zastanowił się tu nad tym, dlaczego - z pogwałceniem podstawowych zasad demokracji wewnątrzpartyjnej - wniosek ten nie był poddany pod obrady gromadzkiej organizacji. Zatrwał się go - wbrew statutowi - idąc w ten sposób - mimo woli - na rękę powiązanemu z kulakami członkowi KG.

Oto jak nieprzezwyciężone podstawowych wymogów demokracji wewnątrzpartyjnej osłabia rewolucyjną czynność i sprzyja maskowaniu się wrogich lub powiązanych z wrogiem elementów w szeregach partyjnych.

leń od tych, które opracowali w innych organizacjach podstawowych sami sekretarze. Napisane przez aktywistów powiatowych sprawozdania nie odzwierciedlały specyfiki terenu, nie mogły rzecz jasna przemówić, ani pobudzić do właściwej oceny całorocznej pracy partyjnej w gromadzkich organizacjach, nie mogły pomóc im w wyciągnięciu wniosków dla swej przyszłej pracy, dla podniesienia swej kierowniczej roli we wszystkich dziedzinach życia społecznego.

Pomoc nadrzędnej instancji aktywowi podstawowych organizacji partyjnych w przygotowywaniu materiałów jest bezsprzecznie potrzebna. Ale nie może ona polegać na pisaniu za sekretarza sprawozdania czy referatu. Taka „pomoc“ nie uczy, nie usamodzielnia dolożnego aktywu.

Centralizm demokratyczny łączy demokrację wewnątrzpartyjną z bezwzględną dyscypliną. Im bardziej zwarte są szeregi organizacji partyjnej, im wyższy jest stopień dyscyplinowania jej członków, tym lepiej jest ona przygotowana do politycznej i organizacyjnej pracy w masach.

Dyscyplina partyjnej nie osiąga się drogą mechanicznego nakazu. Lenin uczył, że żelazna dyscyplina nie może być dyscypliną ślepą, mechaniczną, że podstawą dyscypliny jest świadomość członków partii.

oddziałowej wagonowni) za niewykonanie poleceń partyjnych.

Niewiele jest co prawda aż tak jaskrawych przykładów nadwyżania sankcji partyjnych. Nierzadko jednak, gdy mowa jest np. o braku frekwencji na kursach szkolenia partyjnego, sekretarz zamiast zastanowić się nad przyczynami tego zjawiska, twierdzi: „Pomimo byli wyciągać sankcje wobec niechętnie przychodzących towarzyszy“.

Nie sankcje decydują. O karność szeregów partyjnych, o ich aktywność decyduje świadomość, która rozwija się wraz z rozwojem demokracji wewnątrzpartyjnej. Bowiem w warunkach ścisłego przestrzegania zasad demokracji wewnątrzpartyjnej rośnie wśród członków partii poczucie, że są oni gospodarzami partii, a co za tym idzie, rośnie ich poczucie odpowiedzialności i ich zdolność mobilizowania mas do walki o realizację wytycznych partii.

Partia nasza jest wyrazicielką najgłębszych dążeń ludu pracującego, obrończą jego najbardziej żywych interesów. Nie ma i nie może być niechlubniejszego nad przynależność do takiej partii. Człowiekiem, który jest wzorem i przykładem w pracy zawodowej, w działalności społecznej, w życiu osobistym, człowiekiem, którego każdy krok nacechowany jest głęboką ideowością, bezgranicznym oddaniem sprawie partii, klasy robotniczej, narodu, wielkiej sprawie międzynarodowej walki o pokój i przetrwanie - oto jakim powinien być każdy członek partii. Wychowanie członków partii na takich ofiarnych, żarliwych bojowników, niosących szeroko w masę pracującą piękne ideały naszej partii - to możliwe jest jedynie w warunkach codziennej pracy i pogłębiania demokracji wewnątrzpartyjnej.

MARIA ARASIMOWICZ

Czytelnicy i korespondenci piszą

Skutek jednej „Blyskawicy“

Jedną z większych jednostek Przedsiębiorstwa Budowlanego MBP jest budowa 320, która ostatnio wysuwa się na czołowe miejsce.

Na jednym z zebrań produkcyjnych załoga tej budowy postanowiła przystąpić do współzawodnictwa o tytuł najlepszej załogi budowlanej w Polsce.

Ale od uchwały do realizacji droga jest daleka i dlatego potrzebna była robota agitacyjno-propagandowa.

I tu właśnie z dużą pomocą przyszła zakładowa „Blyskawica“. Codziennie, a nawet co kilka godzin, ukazywały się w gazecie artykuły, krytykujące opisanych i chwalebnie wyróżniających się robotników i majstrów.

HENRYK BARTUZI Warszawa

Przyjaciele stonki ziemniaczanej

Zwalczamy stonkę ziemniaczaną! — czyta się o tym w gazetach i na rysunkach różnych opakowań. Ale niektóre władze gminne są innego zdania.

W dniu 6 lipca br. w gminie Darłowo (pow. Sławno) ob. Borecki zauważył na polu ogólnego stonki ziemniaczanej. Zaraz zawiadomił o tym sołtysa, a sołtys Przewidy Gminnej Rady Narodowej w Darłowie.

Przewidy GRN kazało przysłać furmankę po ekipę, która przyjeździe zniszczyć szkodnika. Sołtys wysłał furmankę w tym samym dniu. Furmanka wróciła jednak pusta. W Przewidy GRN oświadczone, że ekipa przyjeździe samochodem. Uply-

JAN KOBA Stary Jarosław

Prosimy o zmianę godzin

Miejska Biblioteka Publiczna w Legionowie jest otwarta w poniedziałki, środy i piątki w godzinach 15—17. Godziny te są może wygodne dla bibliotekarki, ale są bardzo niewygodne dla czytelników, dojeżdżających do pracy do Warszawy.

ZYGMUNT JAZDZYŃSKI Legionowo

„Tydzień kultury polskiej“ w NRD

(f) BERLIN (PAP). — W Niemieckiej Republice Demokratycznej rozpoczął się „Tydzień kultury polskiej“. Program tygodnia przewiduje szereg imprez.

Dla wzięcia udziału w „Tygodniu kultury polskiej“ przybyła do Berlina 19 bm. delegacja polska z wicemarszałkiem Sejmu prof. Stanisławem Kulczyńskim na czele. Została ona na dworcu serdecznie powitana przez przedstawicieli niemieckiego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą oraz artystów niemieckich.

Kropka nad „i“

ICH INWESTYCJE

„Wojska lissynanowskie — pisal w lipcu 1950 r. na łamach „New York Herald Tribune“ generał W. Roberts — są wspaniałym przykładem tego, jak inteligentne zainwestowanie 500 zahartowanych w boju amerykańskich oficerów i żoł-

nierzy przynosi w rezultacie 100 tysięcy żołnierzy, którzy strzelają za nas“.

Na półce z książkami

Czerwona rzeka braterstwa

Miroslaw Żulawski: „Rzeka Czerwona“, „Czytelnik“, 1953, str. 184.

Literatura polska wielokrotnie zaświadczyla w przeszłości swą serdeczną więź z cierpiącymi i walczącymi o wolność ludami innych krajów.

Ten nurt braterstwa w literaturze podjęła i uczyniła go konsekwentnie internacjonalistycznym twórczością pisarzy proletariackich lat międzywojennych.

Piękną tradycję więzi i współdziałania w walce uciemięzionych ludów szeroko rozwijała literatura Polski Ludowej. „Spotkania woskie“ Mariana Brandysa i „Bieg do Fragała“ J. Strykowskiego — współtworzący doli i zmaganiem ludu woskiego. Dowodem naszych uczuć dla narodu koreańskiego jest „Dom od zyskanego dzieciństwa“ M. Brandysa, „Dziennik Kożedo“ W. Wirpszy — nie mówią już o wielu pojedynczych wierszach, o sztukach teatralnych, o wielu zbiorach reportaży. Wyrazem łączności z patriotami Francji, występującymi przeciw „brudnej wojnie“ w Wietnamie — jest sztuka K. Gruszczyńskiego „Pociąg do Marsylii“. Tę samą tematykę wzbogaca o nowe obrazy ostatnio wydana powieść Miroslawa Żulawskiego — „Rzeka Czerwona“.

rodzu nie oglądamy w utworze bezpośrednio, ale ich siłę, siłę wyzwoleńczej walki poznajemy w niemości ubrojeniu po zęby najmniejszej armii imperialistycznej, w jej rozkładzie moralnym, w przenikającym jej szeregach uczestników uczuć strachu, otepienia, bezczelności. W ten sposób wia ściwy bohater powieści nie wyępuje wprost na kartach po wiesci — jest jednak decydującym sprawcą wydarzeń i procesów zachodzących w postaciach powieściowych.

Autor dobrze oddał istotę i atmosferę armii najcięższej usiłującej zgniebić walczący o wolność naród. Zamknięty w wysuniętym posterunku Kao Bang, garnizon jest jak nieprawdopodobnie duża, sztuczna wyspa — otoczona przez cały, palający sprawiedliwą nienawiścią, kraj. Brak oparcia, powszechna wrość obojętności — oto co przeżywa, co rozkłada najcięższe zwojowstwo. W pełni odczuwa tę sytuację bystry major Forge, „armia wietnamska — mówi — ma za plecami naród, a korpus ekspedycyjny — stłaki e-wakuacyjne“. Światło — o ile może stwierdzić polski czytelnik — opisy przyrody wietnamskiej pełnią ważną rolę w uwydatnieniu tego momentu obecności i izolacji. Cała natura tej ziemi — jej dźwięki, jej góry, jej warunki atmosferyczne — nie sprzyja grabieżczym przybyzszom, współdziałającym z burzązycznym politykiem Lemayem — świętym polemista — nie reprezentuje czynny postawy bojownika, przy najmniej nie widzimy tego w obrazach utworu. W działaniu — i to też fragmentarycznym widzimy jedynie jego przybraną córkę Chantal — ale postać tej dziewczyny została za ledwie naszkicowana, nie obserwujemy jej przemian, stwierdzamy tylko ich wyniki.

Siła obrońców wietnamskiej — to także potęga tego obozu, który w powieści reprezentują profesor Lefebvre, Chantal i inni bezimienni przedstawiciele świadomego ludu francuskiego. Powiązanie tych nurtów stanowi o realizmie powieści: pozwala uchwycić obecny historyczny etap walki narodowej — wyzwolenieczej ludów kolonialnych, wznoszącej się na wyższy poziom.

Major Forge, stary „praktyk“ imperialistycznej soldatyki w Indochinach ze znużeniem stwierdza, że „wojna kolonialna“ dawnego typu już się skończyła. Nie słabe oddziały partyzanckie, ale wyszkolona, regularna armia, nie zdani na samotną walkę „dzieci“ — ale przeciwnik, sięgający nieodpartą ideologią w szeregii rewolucyjnego wojska.

Zgodnie z historyczną tendencją autor ukazał ruch narodowo-wyzwoleńczy, jako ruch zwyciężający, interwencję imperialistyczną — jako skazaną na fiasko. Taki, uogólniający sens mają przedstawione dzieje jednego oddziału najeźdźczego, jego ucieczki i rozgromienia.

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redakcja: Warszawa, Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11. Telefon: Centrala 8-34-01, 8-34-02, 8-34-03, 8-34-04, 8-34-05. Redaktor Centralny: J. J. Zawadzki. Zastępca Redaktora Centralnego: S. J. Zawadzki. Sekretarz Redakcji: J. J. Zawadzki. Dział ideologiczny: 8-34-06. Dział polityczny: 8-34-07. Dział zagraniczny: 8-34-08. Dział ekonomiczny: 8-34-09. Dział kultury i sztuki: 8-34-10. Dział literatury: 8-34-11. Dział sportowy: 8-34-12. Dział społeczny: 8-34-13. Dział nauki i techniki: 8-34-14. Dział sztuki: 8-34-15. Dział muzyki: 8-34-16. Dział teatru: 8-34-17. Dział filmu: 8-34-18. Dział fotografii: 8-34-19. Dział rysunku: 8-34-20. Dział architektury: 8-34-21. Dział inżynierii: 8-34-22. Dział medycyny: 8-34-23. Dział pedagogiki: 8-34-24. Dział psychologii: 8-34-25. Dział socjologii: 8-34-26. Dział filozofii: 8-34-27. Dział historii: 8-34-28. Dział geologii: 8-34-29. Dział botaniki: 8-34-30. Dział zoologii: 8-34-31. Dział astronomii: 8-34-32. Dział fizyki: 8-34-33. Dział chemii: 8-34-34. Dział matematyki: 8-34-35. Dział informatyki: 8-34-36. Dział elektroniki: 8-34-37. Dział mechaniki: 8-34-38. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-39. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-40. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-41. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-42. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-43. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-44. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-45. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-46. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-47. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-48. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-49. Dział przyrodniczo-technicznej: 8-34-50.

Bońska chadecja przed wyborami

Czołową partią niemieckiego imperializmu i militarystyki jest stronnictwo bońskiego kancelarza, Konrada Adenauera — CDU (Chadecja). W obecnym parlamencie (Bundestagu) CDU posiada 140 mandatów (na ogólną liczbę 402) i wraz z faszystowskimi „wolnymi demokratami“ (FDP) Heussa i jawnymi hitlerowcami z „Deutsche Partei“, tworzy koalicję rządową w zachodnich Niemczech.

Na jakich siłach opiera się i kogo reprezentuje CDU, mówi określenie tej partii — które powszechnie się przyjęło — jako „partii prałatów i bankierów“.

Kierownictwo CDU spoczywa w rękach tzw. „kolońskiego klenu“, którego reprezentantami są kardynał Kolonii, Frings, czołowy przedstawiciel polityki watykańskiej w Niemczech, zaciekle wrogę postępu, znany polakożerca i duchowy wódz bońskiego rewizjonizmu; koloński millarder Robert Pfordmenges, tenże sam bankier, który finansował dwukrotnie wydobycie hitlerowskiego Reichstagu, podobnie jak dzisiaj finansuje wybory CDU do Bundestagu; B. prezydent Kolonii, Konrad Adenauer, klasyczny przedstawiciel imperializmu niemieckiego, od poł. niemal wieku wierny wyznawca „idei wielkich Niemiec“. Adenauer po pierwszej wojnie światowej, w 1918 roku, usiłował oderwać od „czarowanego Berlina“ Zagłębie Ruhry, przy pomocy francuskich i niemieckich monopolistów dążąc do utworzenia separatyściego rządu Nadrenii. Adenauer był jako prezydent Kolonii i jeden z dyrektorów potężnego „Deutsche Bank“, wieloletnim członkiem pruskiej Izby Panów.

CDU jest oficjalną partią i bezpośrednim wyrazicielem niemieckich monopolistów i militarystów. Pod zasłoną fałszywych frazesów o „demokracji“ realizuje neohitlerowski program imperializmu niemieckiego.

Do realizacji tego programu odwołuje się i niemałiści, Adenauer pragnie dzisiaj wciągnąć jak najszerszy krąg ugrupowań imperialistycznych, rewizjonistycznych i odwetowych. Niezależnie od głosów niemieckiej burżu-

zji, drobnoleszczaństwa i kulawca Adenauer i CDU w walce wyborczej z patriotycznymi i postępowymi warstwami zachodnio - niemieckiego społeczeństwa, liczy również na głosy i poparcie tyli aktywów hitlerowców, którzy dotychczas stronili od CDU, organizując swe siły w grupach głoszących jawnie program NSDAP. Cel ten, kierownictwo CDU usiłuje osiągnąć poprzez propagowanie polityki „rehabilitowania“ hitlerowskich zbrodniarzy wojennych, a więc generatów przemyślowców i dyplomatów.

W walce przedwyborczej imperialistyczny obóz Adenauera posługują się oczywiście nie tylko propagandą własnego programu, korpucją czy prowokacją, ale i w rodzaju sławetnego „Dnia X“, ale i terrorem. Szczególnie silna fala represji i szkwa stosowana jest w Bonn wobec partii komunistycznej (KPD) i tych grup w SPD, które przeżyły zdradziecką rolę i rozbijającą taktykę prawicowego kierownictwa SPD.

Liczne aresztowania działaczy robotniczych, mnożące się konfiskaty prasy postępowej, odbieranie „immunitetów“ poselskich (jak ostatnio Maxowi Reimannowi) — oto niektóre tylko z policyjnych metod przeladowania bojowników o pokojowe i zjednoczone Niemcy.

Zamachem na wolność wyliczają jest nowa ordynacja, przeprowadzona przez blok rządowy Adenauera oraz głosami SPD na jednej z ostatnich sesji Bundestagu. Jeden z jej artykułów powiada, że stronnictwo przestaje być reprezentowane w parlamencie, jeśli w wyborach nie uzyska co najmniej 5 procent ogólni oddanych głosów w skali krajowej.

Oznacza to w praktyce utratę kilku milionów głosów oddanych na partię opozycyjną — jak np. „Związek Niemców walcących o pokój i jedność“ dr. Wirtha i Elfesa, lub GVP ugrupowania b. ministra Heine-

Wiadomości sportowe

Rekordy lekkoatletyczne Polski i Węgier na stadionie w Warszawie

Kowalewska 45,59 w oszczepie Bocianowa 11,8 na 80 m ppl. Piękny bieg Kovacza i Chromika na 5 km

Drugi dzień zawodów lekkoatletycznych w Warszawie przy udziale 100 zawodników z 14 krajów rozpoczęło się w 10.30 rano. W 10.30 rano rozpoczęło się w 10.30 rano. W 10.30 rano.

Na czole drugiego dnia zawodów wysunął się bezspornie bieg na 5 tysięcy metrów. W tym dniu doszło do rewansu między zawodnikami węgierskim Kovacem i Polakiem Gajem, który kilka tygodni temu zwyciężył Wacę w Budapeszcie. Niespodziewanie do tej rozgrywki wniósł się młody zawodnik Chromik, który pojawił się w tym dniu na stadionie.

Kovacs przeżył w tym biegu swój wielki dzień. Nie tylko ukończył najlepszy wynik zwyciężył, ale i w tym dniu doszło do rewansu między zawodnikami węgierskim Kovacem i Polakiem Gajem, który kilka tygodni temu zwyciężył Wacę w Budapeszcie. Niespodziewanie do tej rozgrywki wniósł się młody zawodnik Chromik, który pojawił się w tym dniu na stadionie.

Adenauer i jego CDU ruszają obecnie do wyborów ubrzojony w polityczne paki — słupkaj dr. Lehra (który jeszcze przed Hitlerem strzelał w Duesseldorfie do strajkujących górników, w „złote kufy“ bankiera Pierdmengesa i apostołskie błogosławieństwo Watykanu, ordynownika bońskiego - amerykańskiego spisku przeciwko pokojowi. Lehra jeszcze na jednej z ostatnich sesji Bundestagu zdążył przeforsować zwiększenie liczebności tzw. Grenzschutzu do 20 tysięcy — uzbrojonych po zęby pretorianów bońskiego reżimu.

Pierdmenges zatrzaszył się natomiast o fundusz wyborczy CDU, który według danych narodnijskiej „Deutsche Woche“ (z 29 kwietnia br.) składa się z następujących dotacji:

- 8 milionów marek przeznaczyły banki i przemysł; 1,5 miliona dał kler katolicki; 2 miliony — wyznaczył sobie Adenauer z kanclerskiej szkatułki, a 6 milionów pochodzi z źródeł amerykańskiego komisarza w zachodnich Niemczech.

A kardynał Frings, utlubniec Piusa XII, listem pasterskim odczytanym za wszystkich aulbon Trizonii uznał CDU — za „obronięcy wiary i ojczyzny“.

Usiłując cementować oboz wstępczości i militarysty wokół CDU, „klan koloński“ i jego mocodawcy po obu stronach Atlantyku, za wszystkich sił dążą do utrzymania rządów w zachodnich Niemczech. Neohitlerowska odmiana „Lebensraumu“ i odbudowaniem agresywnego Wehrmachtu, nakreślenie kontinuitury zbrojowej i pragnienia imperialistycznej CDU przysięgła faszycyzacji kraju, a zachodnie Niemcy przekształcić w cyfłade hitlerowsko - amerykańskiego spisku przeciwko światłowemu pokojowi, przeciwko niepodległości i wolności narodów.

W imieniu konkurencyjnej z udziałem Węgrów, w tym biegu wygrał Lippay przed Plewą (52,2 s.).

Lekkoatletci ZSRR biją rekordy świata

Szczerbakow — 16,23 w trójskoku

MOSKWA. — Na lekkoatletycznych mistrzostwach Moskwy Szczerbakow pobł rekord świata w trójskoku, uzyskując odległość 16,23 m. W tym samym czasie, w 10.30 rano, w 10.30 rano.

Kinizi — Unia 2 i w pile nożnej

CHORZÓW. Na pomnikowym chorzowskim boisku Unia przegrała z Kinizsi (Budapesz) 1:2 (0:1). Mimo to, w tym dniu doszło do rewansu między zawodnikami węgierskim Kovacem i Polakiem Gajem, który kilka tygodni temu zwyciężył Wacę w Budapeszcie. Niespodziewanie do tej rozgrywki wniósł się młody zawodnik Chromik, który pojawił się w tym dniu na stadionie.

zakołama. Lemay nie mówi o imperialistycznej potrzebie wojny i podboju, ale o „niemożności“ pokojowego rozwiązania sprawy Wietnamu; nie mówi o wasalstwie rządu francuskiego wobec Waszyngtonu, ale o „współzależności“ państw zachodnich. Ale tym właśnie potwierdza demaskatorskie słowa przedstawiciela sił pokojowi: „Jednym słowem, zaczęliśmy tę brudną wojnę w imię interesów własnych kapitalistów i pod presją własnych kolonizatorskich, a dosłownie po czterech latach do tego, że prowadzimy ją w imię interesów kapitalu amerykańskiego i pod presją amerykańskich kolonizatorów“.

Ukazanie mechanizmu imperialistycznej polityki, wasalstwa i jednoczesnych sprzeczności w stosunkach między jej partnerami — (ukazuje to autor poprzez wspomnianą politykę, a także w scenach przyjęcia w ambasadzie Indii w Paryżu) pogłębia realizację wynow powieści. Nieodstąpienie uwadliwny został jednak aspekt ekonomiczny „brudnej wojny“; to, że jest ona zero-wyskiem dla różnych grubych rwb kapitalu francuskiego i spekulacji, że jest ona dla nich „świątynią interesem“.

Epizod bitewny pod Kao Bang skończył się kłęką kolonizatorów. Dzięki realizacjom pogłębieniu obrazów ten pojedynczy wypadek ma znaczenie uogólniające: mówi o narastającej przewadze sił pokoju, o wolnym jurtrze uciemięzionych narodów, o ludzkim braterstwie.

ANDRZEJ WASILEWSKI

RADIO WTOROK 2 LIPCA Program I — na fal 1322 m. Program dnia 6.06, 15.25, Wiadomości 6.05, 6.00, 7.05, 12.04, 16.00, 19.00. 5.30 Aud. dla wsi, 5.20 Koncert populary, 6.10 Muzyka, 6.20 Wiadomości, 6.30 Wiadomości, 6.40 Wiadomości, 6.50 Gimnastyka, 7.00 Muzyka, 7.10 Muzyka, 7.20 Muzyka, 7.30 Muzyka, 7.40 Muzyka, 7.50 Muzyka, 8.00 Muzyka, 8.30 Aud. dla dzieci, 8.40 Muzyka, 8.50 Aud. dla dzieci, 9.00 Muzyka, 9.30 Aud. dla dzieci, 9.40 Muzyka, 9.50 Aud. dla dzieci, 10.00 Muzyka, 10.30 Aud. dla dzieci, 10.40 Muzyka, 10.50 Aud. dla dzieci, 11.00 Muzyka, 11.30 Aud. dla dzieci, 11.40 Muzyka, 11.50 Aud. dla dzieci, 12.00 Muzyka, 12.30 Aud. dla dzieci, 12.40 Muzyka, 12.50 Aud. dla dzieci, 13.00 Muzyka, 13.30 Aud. dla dzieci, 13.40 Muzyka, 13.50 Aud. dla dzieci, 14.00 Muzyka, 14.30 Aud. dla dzieci, 14.40 Muzyka, 14.50 Aud. dla dzieci, 15.00 Muzyka, 15.30 Aud. dla dzieci, 15.40 Muzyka, 15.50 Aud. dla dzieci, 16.00 Muzyka, 16.30 Aud. dla dzieci, 16.40 Muzyka, 16.50 Aud. dla dzieci, 17.00 Muzyka, 17.30 Aud. dla dzieci, 17.40 Muzyka, 17.50 Aud. dla dzieci, 18.00 Muzyka, 18.30 Aud. dla dzieci, 18.40 Muzyka, 18.50 Aud. dla dzieci, 19.00 Muzyka, 19.30 Aud. dla dzieci, 19.40 Muzyka, 19.50 Aud. dla dzieci, 20.00 Muzyka, 20.30 Aud. dla dzieci, 20.40 Muzyka, 20.50 Aud. dla dzieci, 21.00 Muzyka, 21.30 Aud. dla dzieci, 21.40 Muzyka, 21.50 Aud. dla dzieci, 22.00 Muzyka, 22.30 Aud. dla dzieci, 22.40 Muzyka, 22.50 Aud. dla dzieci, 23.00 Muzyka, 23.30 Aud. dla dzieci, 23.40 Muzyka, 23.50 Aud. dla dzieci, 24.00 Muzyka, 24.30 Aud. dla dzieci, 24.40 Muzyka, 24.50 Aud. dla dzieci, 25.00 Muzyka, 25.30 Aud. dla dzieci, 25.40 Muzyka, 25.50 Aud. dla dzieci, 26.00 Muzyka, 26.30 Aud. dla dzieci, 26.40 Muzyka, 26.50 Aud. dla dzieci, 27.00 Muzyka, 27.30 Aud. dla dzieci, 27.40 Muzyka, 27.50 Aud. dla dzieci, 28.00 Muzyka, 28.30 Aud. dla dzieci, 28.40 Muzyka, 28.50 Aud. dla dzieci, 29.00 Muzyka, 29.30 Aud. dla dzieci, 29.40 Muzyka, 29.50 Aud. dla dzieci, 30.00 Muzyka, 30.30 Aud. dla dzieci, 30.40 Muzyka, 30.50 Aud. dla dzieci, 31.00 Muzyka, 31.30 Aud. dla dzieci, 31.40 Muzyka, 31.50 Aud. dla dzieci, 32.00 Muzyka, 32.30 Aud. dla dzieci, 32.40 Muzyka, 32.50 Aud. dla dzieci, 33.00 Muzyka, 33.30 Aud. dla dzieci, 33.40 Muzyka, 33.50 Aud. dla dzieci, 34.00 Muzyka, 34.30 Aud. dla dzieci, 34.40 Muzyka, 34.50 Aud. dla dzieci, 35.00 Muzyka, 35.30 Aud. dla dzieci, 35.40 Muzyka, 35.50 Aud. dla dzieci, 36.00 Muzyka, 36.30 Aud. dla dzieci, 36.40 Muzyka, 36.50 Aud. dla dzieci, 37.00 Muzyka, 37.30 Aud. dla dzieci, 37.40 Muzyka, 37.50 Aud. dla dzieci, 38.00 Muzyka, 38.30 Aud. dla dzieci, 38.40 Muzyka, 38.50 Aud. dla dzieci, 39.00 Muzyka, 39.30 Aud. dla dzieci, 39.40 Muzyka, 39.50 Aud. dla dzieci, 40.00 Muzyka, 40.30 Aud. dla dzieci, 40.40 Muzyka, 40.50 Aud. dla dzieci, 41.00 Muzyka, 41.30 Aud. dla dzieci, 41.40 Muzyka, 41.50 Aud. dla dzieci, 42.00 Muzyka, 42.30 Aud. dla dzieci, 42.40 Muzyka, 42.50 Aud. dla dzieci, 43.00 Muzyka, 43.30 Aud. dla dzieci, 43.40 Muzyka, 43.50 Aud. dla dzieci, 44.00 Muzyka, 44.30 Aud. dla dzieci, 44.40 Muzyka, 44.50 Aud. dla dzieci, 45.00 Muzyka, 45.30 Aud. dla dzieci, 45.40 Muzyka, 45.50 Aud. dla dzieci, 46.00 Muzyka, 46.30 Aud. dla dzieci, 46.40 Muzyka, 46.50 Aud. dla dzieci, 47.00 Muzyka, 47.30 Aud. dla dzieci, 47.40 Muzyka, 47.50 Aud. dla dzieci, 48.00 Muzyka, 48.30 Aud. dla dzieci, 48.40 Muzyka, 48.50 Aud. dla dzieci, 49.00 Muzyka, 49.30 Aud. dla dzieci, 49.40 Muzyka, 49.50 Aud. dla dzieci, 50.00 Muzyka, 50.30 Aud. dla dzieci, 50.40 Muzyka, 50.50 Aud. dla dzieci, 51.00 Muzyka, 51.30 Aud. dla dzieci, 51.40 Muzyka, 51.50 Aud. dla dzieci, 52.00 Muzyka, 52.30 Aud. dla dzieci, 52.40 Muzyka, 52.50 Aud. dla dzieci, 53.00 Muzyka, 53.30 Aud. dla dzieci, 53.40 Muzyka, 53.50 Aud. dla dzieci, 54.00 Muzyka, 54.30 Aud. dla dzieci, 54.40 Muzyka, 54.50 Aud. dla dzieci, 55.00 Muzyka, 55.30 Aud. dla dzieci, 55.40 Muzyka, 55.50 Aud. dla dzieci, 56.00 Muzyka, 56.30 Aud. dla dzieci, 56.40 Muzyka, 56.50 Aud. dla dzieci, 57.00 Muzyka, 57.30 Aud. dla dzieci, 57.40 Muzyka, 57.50 Aud. dla dzieci, 58.00 Muzyka, 58.30 Aud. dla dzieci, 58.40 Muzyka, 58.50 Aud. dla dzieci, 59.00 Muzyka, 59.30 Aud. dla dzieci, 59.40 Muzyka, 59.50 Aud. dla dzieci, 60.00 Muzyka, 60.30 Aud. dla dzieci, 60.40 Muzyka, 60.50 Aud. dla dzieci, 61.00 Muzyka, 61.30 Aud. dla dzieci, 61.40 Muzyka, 61.50 Aud. dla dzieci, 62.00 Muzyka, 62.30 Aud. dla dzieci, 62.40 Muzyka, 62.50 Aud. dla dzieci, 63.00 Muzyka, 63.30 Aud. dla dzieci, 63.40 Muzyka, 63.50 Aud. dla dzieci, 64.00 Muzyka, 64.30 Aud. dla dzieci, 64.40 Muzyka, 64.50 Aud. dla dzieci, 65.00 Muzyka, 65.30 Aud. dla dzieci, 65.40 Muzyka, 65.50 Aud. dla dzieci, 66.00 Muzyka, 66.30 Aud. dla dzieci, 66.40 Muzyka, 66.50 Aud. dla dzieci, 67.00 Muzyka, 67.30 Aud. dla dzieci, 67.40 Muzyka, 67.50 Aud. dla dzieci, 68.00 Muzyka, 68.30 Aud. dla dzieci, 68.40 Muzyka, 68.50 Aud. dla dzieci, 69.00 Muzyka, 69.30 Aud. dla dzieci, 69.40 Muzyka, 69.50 Aud. dla dzieci, 70.00 Muzyka, 70.30 Aud. dla dzieci, 70.40 Muzyka, 70.50 Aud. dla dzieci, 71.00 Muzyka, 71.30 Aud. dla dzieci, 71.40 Muzyka, 71.50 Aud. dla dzieci, 72.00 Muzyka, 72.30 Aud. dla dzieci, 72.40 Muzyka, 72.50 Aud. dla dzieci, 73.00 Muzyka, 73.30 Aud. dla dzieci, 73.40 Muzyka, 73.50 Aud. dla dzieci, 74.00 Muzyka, 74.30 Aud. dla dzieci, 74.40 Muzyka, 74.50 Aud. dla dzieci, 75.00 Muzyka, 75.30 Aud. dla dzieci, 75.40 Muzyka, 75.50 Aud. dla dzieci, 76.00 Muzyka, 76.30 Aud. dla dzieci, 76.40 Muzyka, 76.50 Aud. dla dzieci, 77.00 Muzyka, 77.30 Aud. dla dzieci, 77.40 Muzyka, 77.50 Aud. dla dzieci, 78.00 Muzyka, 78.30 Aud. dla dzieci, 78.40 Muzyka, 78.50 Aud. dla dzieci, 79.00 Muzyka, 79.30 Aud. dla dzieci, 79.40 Muzyka, 79.50 Aud. dla dzieci, 80.00 Muzyka, 80.30 Aud. dla dzieci, 80.40 Muzyka, 80.50 Aud. dla dzieci, 81.00 Muzyka, 81.30 Aud. dla dzieci, 81.40 Muzyka, 81.50 Aud. dla dzieci, 82.00 Muzyka, 82.30 Aud. dla dzieci, 82.40 Muzyka, 82.50 Aud. dla dzieci, 83.00 Muzyka, 83.30 Aud. dla dzieci, 83.40 Muzyka, 83.50 Aud. dla dzieci, 84.00 Muzyka, 84.30 Aud. dla dzieci, 84.40 Muzyka, 84.50 Aud. dla dzieci, 85.00 Muzyka, 85.30 Aud. dla dzieci, 85.40 Muzyka, 85.50 Aud. dla dzieci, 86.00 Muzyka, 86.30 Aud. dla dzieci, 86.40 Muzyka, 86.50 Aud. dla dzieci, 87.00 Muzyka, 87.30 Aud. dla dzieci, 87.40 Muzyka, 87.50 Aud. dla dzieci, 88.00 Muzyka, 88.30 Aud. dla dzieci, 88.40 Muzyka, 88.50 Aud. dla dzieci, 89.00 Muzyka, 89.30 Aud. dla dzieci, 89.40 Muzyka, 89.50 Aud. dla dzieci, 90.00 Muzyka, 90.30 Aud. dla dzieci, 90.40 Muzyka, 90.50 Aud. dla dzieci, 91.00 Muzyka, 91.30 Aud. dla dzieci, 91.40 Muzyka, 91.50 Aud. dla dzieci, 92.00 Muzyka, 92.30 Aud. dla dzieci, 92.40 Muzyka, 92.50 Aud. dla dzieci, 93.00 Muzyka, 93.30 Aud. dla dzieci, 93.40 Muzyka, 93.50 Aud. dla dzieci, 94.00 Muzyka, 94.30 Aud. dla dzieci, 94.40 Muzyka, 94.50 Aud. dla dzieci, 95.00 Muzyka, 95.30 Aud. dla dzieci, 95.40 Muzyka, 95.50 Aud. dla dzieci, 96.00 Muzyka, 96.30 Aud. dla dzieci, 96.40 Muzyka, 96.50 Aud. dla dzieci, 97.00 Muzyka, 97.30 Aud. dla dzieci, 97.40 Muzyka, 97.50 Aud. dla dzieci, 98.00 Muzyka, 98.30 Aud. dla dzieci, 98.40 Muzyka, 98.50 Aud. dla dzieci, 99.00 Muzyka, 99.30 Aud. dla dzieci, 99.40 Muzyka, 99.50 Aud. dla dzieci, 100.00 Muzyka, 100.30 Aud. dla dzieci, 100.40 Muzyka, 100.50 Aud. dla dzieci, 101.00 Muzyka, 101.30 Aud. dla dzieci, 101.40 Muzyka, 101.50 Aud. dla dzieci, 102.00 Muzyka, 102.30 Aud. dla dzieci, 102.40 Muzyka, 102.50 Aud. dla dzieci, 103.00 Muzyka, 103.30 Aud. dla dzieci, 103.40 Muzyka, 103.50 Aud. dla dzieci, 104.00 Muzyka, 104.30 Aud. dla dzieci, 104.40 Muzyka, 104.50 Aud. dla dzieci, 105.00 Muzyka, 105.30 Aud. dla dzieci, 105.40 Muzyka, 105.50 Aud. dla dzieci, 106.00 Muzyka, 106.30 Aud. dla dzieci, 106.40 Muzyka, 106.50 Aud. dla dzieci, 107.00 Muzyka, 107.30 Aud. dla dzieci, 107.40 Muzyka, 107.50 Aud. dla dzieci, 108.00 Muzyka, 108.30 Aud. dla dzieci, 108.40 Muzyka, 108.50 Aud. dla dzieci, 109.00 Muzyka, 109.30 Aud. dla dzieci, 109.40 Muzyka, 109.50 Aud. dla dzieci, 110.00 Muzyka, 110.30 Aud. dla dzieci, 110.40 Muzyka, 110.50 Aud. dla dzieci, 111.00 Muzyka, 111.30 Aud. dla dzieci, 111.40 Muzyka, 111.50 Aud. dla dzieci, 112.00 Muzyka, 112.30 Aud. dla dzieci, 112.40 Muzyka, 112.50 Aud. dla dzieci, 113.00 Muzyka, 113.30 Aud. dla dzieci, 113.40 Muzyka, 113.50 Aud. dla dzieci, 114.00 Muzyka, 114.30 Aud. dla dzieci, 114.40 Muzyka, 114.50 Aud. dla dzieci